

TỶ KHUU MINH HIẾU

DHAMMAPADA
**KINH
PHÁP
CÚ** THI HOÁ

NHÀ XUẤT BẢN THANH HÓA

MỤC LỤC

Lời giới thiệu	5
----------------------	---

KINH PHÁP CÚ (BẢN ĐÃ THI HOÁ)

✧ Phẩm Song Yếu 1	10
✧ Phẩm Không Phóng Dật 2	15
✧ Phẩm Tâm 3	18
✧ Phẩm Hoa 4	21
✧ Phẩm Ngu 5	25
✧ Phẩm Hiền Trí 6	29
✧ Phẩm A La Hán 7	33
✧ Phẩm Ngàn 8	36
✧ Phẩm Ác 9	40
✧ Phẩm Hình Phạt 10	43
✧ Phẩm Già 11	47
✧ Phẩm Tự Ngã 12	50
✧ Phẩm Thế Gian 13	53
✧ Phẩm Phật Đà 14	56

✧ Phẩm An Lạc 15.....	60
✧ Phẩm Hỷ Ái 16	63
✧ Phẩm Phẫn Nộ 17	66
✧ Phẩm Cầu Uế 18	69
✧ Phẩm Pháp Trụ 19.....	74
✧ Phẩm Đạo 20.....	78
✧ Phẩm Tạp Lục 21	82
✧ Phẩm Địa Ngục 22	86
✧ Phẩm Voi 23	90
✧ Phẩm Tham Ái 24.....	94
✧ Phẩm Tỳ Khưu 25	100
✧ Phẩm Bà La Môn 26	106

KINH PHÁP CÚ (BẢN GỐC HTMC, SO SÁNH)

✧ Phẩm Song Yếu 1.....	118
✧ Phẩm Không Phóng Dật 2	128
✧ Phẩm Tâm 3	134
✧ Phẩm Hoa 4	139
✧ Phẩm Ngu 5	146
✧ Phẩm Hiền Trí 6.....	153
✧ Phẩm A La Hán 7	160
✧ Phẩm Ngàn 8	165
✧ Phẩm Ác 9	172
✧ Phẩm Hình Phạt 10.....	178

✧ Phẩm Già 11.....	186
✧ Phẩm Tự Ngã 12	192
✧ Phẩm Thế Gian 13.....	197
✧ Phẩm Phật Đà 14	202
✧ Phẩm An Lạc 15.....	210
✧ Phẩm Hỷ Ái 16	216
✧ Phẩm Phẫn Nộ 17	221
✧ Phẩm Cầu Uế 18	227
✧ Phẩm Pháp Trụ 19.....	236
✧ Phẩm Đạo 20.....	244
✧ Phẩm Tạp Lục 21	252
✧ Phẩm Địa Ngục 22.....	259
✧ Phẩm Con Voi 23	266
✧ Phẩm Tham Ái 24.....	272
✧ Phẩm Tỳ Khru 25	284
✧ Phẩm Bà La Môn 26	294

LỜI GIỚI THIỆU

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kinh PHÁP CÚ (*Dhammapada*) còn được biết qua các tên dịch là Lời Phật dạy, Kinh Lời vàng, hay Con đường đến Phật Pháp. Đây là bản Kinh cổ xưa được trích từ Tiểu Bộ Kinh, một trong 5 tạng Kinh của Phật giáo Nguyên Thủy (Pali). Tuy là Kinh được dịch từ kinh tạng của Phật giáo Nguyên Thủy nhưng lại được ứng dụng, giảng giải cho tất cả các tự viện Phật giáo và cho tất cả các truyền thống tu học theo Đạo Phật khắp thế giới. Có thể nói đây chính là nét đặc thù của bản Kinh PHÁP CÚ nhỏ bé này.

Chúng tôi sau nhiều năm nghiên cứu, đọc học và giảng giải Kinh Pháp cú này qua nhiều thể loại từ Hán tạng, Pali, được dịch từ văn xuôi, thơ, cú sang Việt ngữ của nhiều dịch giả Việt Nam. Nhưng gần đây chúng tôi thường y cứ theo bản dịch từ văn hệ Pali sang Việt ngữ của Đại lão Hoà Thượng Minh Châu, dịch theo thể loại kệ cú gồm 5 chữ 1 dòng và đa phần mỗi câu

Pháp cú gồm 4 dòng (có vài kệ 6, 7 hay 8 dòng nhưng không nhiều lắm). Tổng số gồm 423 câu, 26 phẩm được Hoà Thượng dịch theo sát từng ngữ văn và cấu trúc văn hệ Pali, vì không muốn thế hệ sau sẽ diễn dịch đi xa ý nghĩa chính của văn bản cổ ngữ.

Chúng tôi là hàng hậu học, kém cỏi và sơ bạc trong việc nghiên cứu Kinh tạng Pali, nhưng vì thường dùng để giảng dạy cho Phật tử qua Kinh Pháp cú, có cảm nhận lời Phật dạy thật đơn giản và gần gũi trong đời sống nhân sinh. Như là bài học căn bản đạo đức làm người qua giáo lý duyên khởi và nhân quả nghiệp báo, lại giống như thuở còn thơ khi cắp sách học tiểu học phải thuộc lòng giáo dục công dân và đạo đức căn bản để bước vào đời từ giáo dục học đường. Trong nền triết học và thực tập cao siêu của Phật pháp qua các Kinh điển, chúng tôi chọn phần hiểu biết thấp kém nhất của mình trong lĩnh vực này để phổ thành thơ cho mỗi Phẩm được liên tục âm vận theo thể thơ Lục bát (6 - 8), nhằm giúp cho các Phật tử theo truyền thống Khất sĩ Việt Nam thường hay đọc kinh tiếng Việt qua dạng thơ, văn và cũng để cho các Phật tử nghe giảng được dễ thuộc lòng và dễ hiểu qua thơ đã giải thích thoáng hơn văn bản chính.

Việc Thi hoá Kinh Pháp cú là do sự phát nguyện và thiện tâm nỗ lực của chúng tôi để đáp ứng và giúp cho một nhóm nhỏ Phật tử quý kính Pháp bảo và muốn nghe pháp học tu dễ dàng chứ không nhằm mục đích in ấn hay truyền bá rộng rãi cho đại chúng (nếu có in

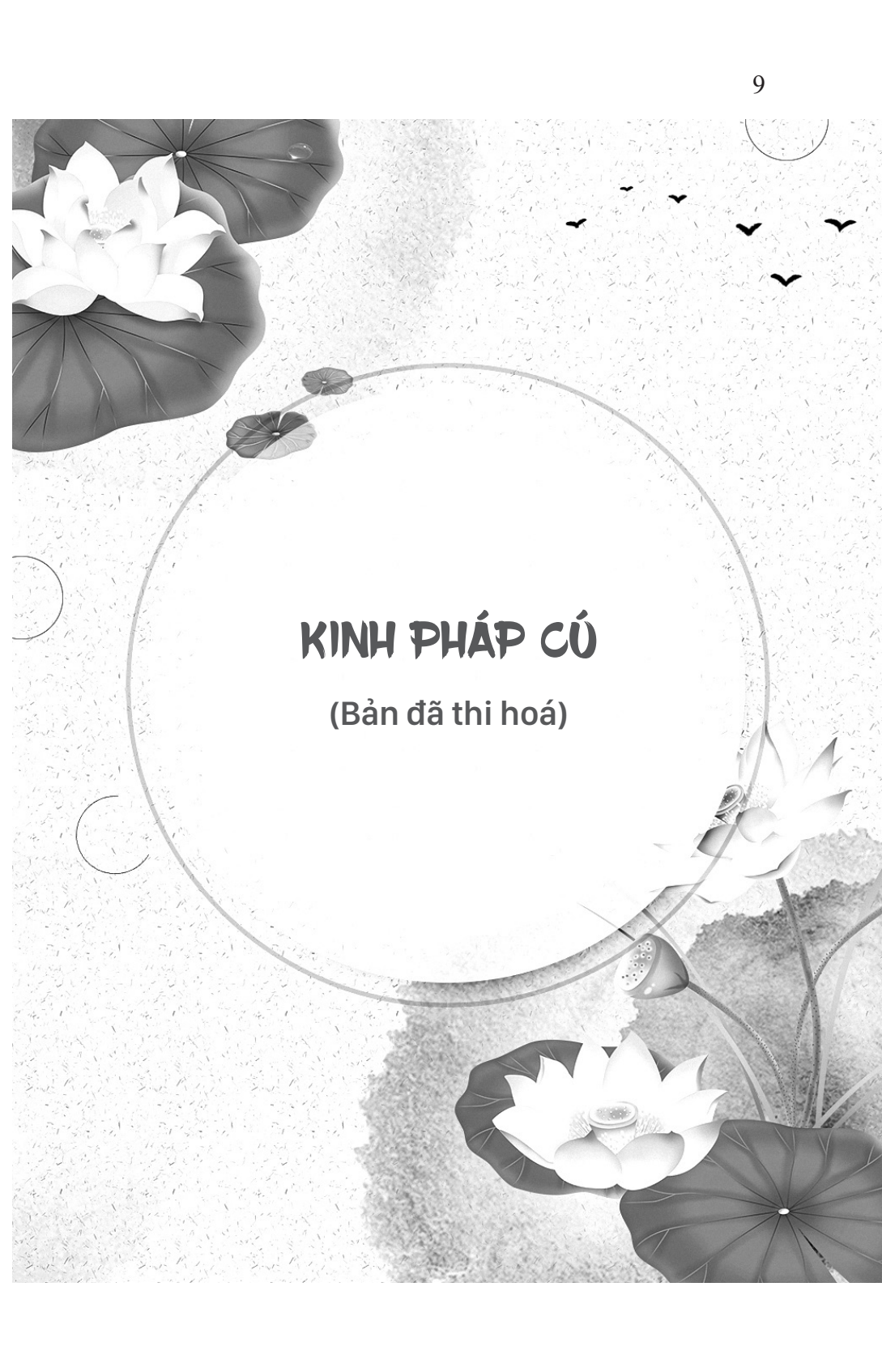
cũng chỉ nhằm lưu hành nội bộ). Vì xét thấy sự tu học và nghiên cứu yếu kém của mình, cũng như bản thân còn nhiều giới hạn nên chúng tôi viết lời bạt này minh thị và giới thiệu bản Kinh Pháp cú Thi hoá trong Trang nhà của Thiền Viện Minh Quang Úc châu đến với chư Phật tử yêu thích thơ văn, giáo lý và đặc biệt các Phật tử theo truyền thống yêu thích văn thơ bằng Việt ngữ của Khất sĩ. Rất mong đại chúng hoan hỷ liễu tri, tùy hỷ sử dụng đọc học, thực tập qua lời dạy sâu xa và cao quý của Kinh Pháp cú. Những gì yếu kém và sai sót trong khi chuyển kê 5 chữ thành Thi hoá Lục bát mong đại chúng lượng tình thứ lỗi.

Thành kính đánh lễ tri ân các bậc Thầy đã giáo dưỡng tuệ mạng cho chúng con. Thành kính đánh lễ sám hối Hoà Thượng dịch giả Kinh Pháp cú từ Pali sang Việt ngữ về những sự non yếu và sơ sót của chúng con trong việc góp phần tuyên dương cúng dường Pháp bảo.

Brisbane mùa dịch Covid 19, QLD 04/2020

Tỳ Kheo MINH HIẾU

The background is a light, textured grey. In the top left, there is a large, dark lotus leaf and a white lotus flower. In the top right, there are several small black birds in flight. A large, thin circular line frames the central text. In the bottom right, there is another white lotus flower and a dark lotus seed pod. The overall style is minimalist and elegant.

KINH PHÁP CÚ

(Bản đã thi hoá)

PHẨM SONG YẾU 1

1. Thế gian tâm vốn đứng đầu
Là duyên kết nối là cầu tương giao
Nhiễm tâm sóng biển xô xao
Sóng vang gào thét, nước trào bọt trôi
Khổ đau trong kiếp luân hồi
Xe theo vật kéo, đèn bồi ngựa trâu.
2. Thế gian tâm vốn đứng đầu
Là duyên kết nối là cầu tương giao
Tâm thanh như ánh trăng sao
Lung linh lễ hội múa chào sắc xuân
Vui thay dù giữa non ngàn
Trăng lên bóng đứng, trăng tàn bóng nghiêng.
3. Mảnh tôi mang lại ưu phiền
Cướp đi tài sản của riêng đâu còn
Oán này chồng chất như non
Hận thù năm tháng chẳng mòn được đâu.

4. Sao ai lại nữ đánh tôi
Hại đời tan nát bằng lời nhói tim
Không tìm dấu bóng chân chim
Trời thanh biển lặng, sóng êm an hoà.
5. Oán thù nội kết sâu xa
Tâm không buông xả phong ba đối đầu
Từ bi hoá giải thương đau
Thiên thu chân lý, một màu sáng trong.
6. Tranh chi sai đúng bặt lòng
Vô thường huỷ diệt ai hòng tránh đâu?
Hiểu ra kẻ trí vô cầu
Sá chi tranh luận, cạn sâu dứt liền.
7. Tham cầu dục lạc cảnh tiên
Buông lung tình vọng, chẳng kiêng lòng trần
Uống ăn thoả thích tăng cân
Đứng nằm nặng nhọc tinh thần mỏi mê
Ma kia đã đến gần kề
Cành mềm giông tố, náo nề kiếp sinh.

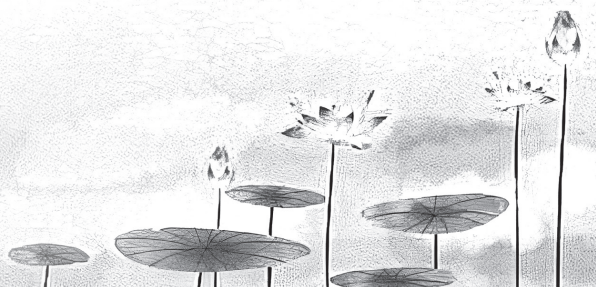
8. Ai kia trông thấy giật mình
 Quán soi tứ đại thật tình đáng ghê!
 Tinh cần quyết thoát cơn mê
 Ngày đêm tỉnh thức không hề lãng xao
 Tà ma rình hại được nào
 Gió lay núi đá, đổi màu được chi.
9. Ai còn ưa thích thị phi
 Cửa không khoác áo khác gì diễn viên
 Trung thần, dua nịnh đặt tên
 Mang râu, cạo tóc vững bền được đâu.
10. Nếu ai bỏ hết tham cầu
 Luật nghiêm phòng hộ tự câu thúc mình
 Nhiệt tâm nguyện độ chúng sinh
 Sống đời chánh hạnh, xứng hình Sa môn.
11. Thế gian vọng tưởng vẫn còn
 Thực hư lẫn lộn, giả chơn không tường
 Tư duy lạc giữa mù sương
 Đường về quê cũ cố hương xa dần.

12. Nếu ai định hướng chia phân
 Bờ mê bến giác, giả chân rõ ràng
 Nghĩ suy sâu thẳm hai đàng
 Thuyền dong về bến bình an trọn đời.
13. Như nhà lợp lúc mưa rơi
 Không khéo che kín, nhìn trời đầy sao
 Dục tham như nước lọt vào
 Cuộc đời tịnh hạnh xanh xao chết mòn.
14. Còn như khéo lợp kín hơn
 Mưa không chỗ dột, sắt son một lòng
 Dục tham gạn đục khơi trong
 Thường hành trạch pháp dốc lòng tấn tu.
15. Sâu bi như áng mây mù
 Phủ che tuệ giác công phu hững hờ
 Đời này khổ giữa cơn mơ
 Đời sau bi luy đợi chờ kẻ mê.
16. Còn ai đã biết lối về
 Đời như trăng sáng hện thể kiếp sau
 An vui tràn ngập sắc màu
 Kiếp này hỷ lạc, kiếp sau vẹn phần.

17. Ai kia ác nghiệp kêu than
Nhân gieo gió dữ, quả toàn bão giông
Khóc than nước mắt cạn dòng
Đời này vừa dứt, khổ chồng đời sau.
18. Người lành thoát khỏi khổ đau
Sướng vui quả thiện, ngọt ngào trái ngon
Đời nay ăn mãi vẫn còn
Kiếp sau giống thiện được trồng khắp nơi.
19. Kinh điển dù có thuộc lời
Buông lung phóng túng như đời chăn trâu
Đếm bò lừa chúng qua cầu
Trắng tay, dù đẹp áo màu cà sa.
20. Sao bằng ý đẹp, ngôn hoà
Thân hành thiện nghiệp tránh xa thế trần
Kinh điển chỉ thuộc đôi vần
Nhưng không chấp thủ tinh thần thánh thơ
Tỉnh thức tuệ giác rạng ngời
Tham sân từ bỏ, đời đời an vui.

PHẨM KHÔNG PHÓNG DẬT 2

21. Con đường sinh tử nổi trôi
 Đều do phóng dật xa rời tánh linh
 Không buông lung, thoát tử sinh
 Sống mà phóng dật thân sinh thán năm.
22. Biết rõ nguồn gốc thăng trầm
 An vui người trí kềm tâm ý mình.
 Hoan hỉ trong cõi thánh minh
 Do không phóng dật sóng tình lặng yên.
23. Chuyên tu thiền định diệu huyền
 Khai nguồn trí tuệ nhập miền vô dư
 Tinh cần quán chiếu văn tư
 Người trí tự tại an cư Niết bàn.
24. Con đường Bát chánh thanh thang
 Mỗi ngày tỉnh thức tâm an, ý hoà
 Sống phạm hạnh không bồn ba
 Vườn tâm hoa tuệ lan xa hương người.

25. Cho dù bão lũ cuốn trôi
Nhưng hải đảo vững một ngôi bảo toà.
Khéo điều ngự giữa phong ba
An nhiên, vững chãi xứng là hiền nhân.
26. Khác xa kẻ nhiễm phong trần
Si mê đắm trước luy thân hại đời
Người trí quyết chẳng buông lơ
Giữ gìn báu vật rạng ngời niềm tin.
27. Trần gian bảy nổi ba chìm
Ngựa hoang rong ruổi phải tìm lối ra
Hy lạc, thiên định sâu xa
Thiền sư an dưỡng thẳng hoa pháp mẫu.
28. Như lên tận đỉnh non cao
Người trí nhìn xuống xôn xao bụi trần
Chúng mê tham chấp tấm thân
Buông lung thoả dục là nhân khổ sầu
Hiền Thánh như ánh trăng sao
Thương quần sanh mãi một màu vô minh.
29. Dù trong giữa chốn hữu tình
Như con tuấn mã hành trình không ngơi
Bỏ sau lãng tử rong chơi
Xóm làng say ngủ, sống đời tự do.

30. Đạt ngôi Thiên chủ ai cho
 Nhờ sức tinh tấn vượt bờ thế gian
 Tán dương hạnh đức muôn ngàn
 Đáng chê trách kẻ giữa đường buông lời.

31. Một khi phát chí đại hùng
 Giới đủ đã thọ, buông lung xa lìa
 Như ngọn lửa cháy hừng kia
 Đốt tan ràng buộc râu ria thế trần.

32. Đã làm Khất sĩ khinh thân
 Vẫn sợ phóng dật, là nhân đoạ đày
 Sống trong tịnh cảnh vui thay!
 Trăng thanh gió mát tháng ngày thông dong.

PHẨM TÂM 3

33. Vọng tâm hoảng hốt xông xao
Giống như vượn khỉ leo rào chuyển cây
Người trí uốn nắn tâm này
Như người thợ khéo uốn ngay tên liền.
34. Tâm ma đâu dễ ngủ yên
Như cá mắc cạn liền miên vầy vùng
Vọng tâm đánh phá lung tung
Đoạn trừ phiền não, vượt trùng sóng vầy.
35. Lành thay, chế phục tâm này
Như thời tiết dễ đổi thay bất tường
Vọng chân giữa sợi tơ vương
Khéo hành thiện pháp mở đường Lạc bang.
36. Vọng tâm dong ruổi ngút ngàn
Dục tham ẩn khuất như làn tuyết mây
Muốn tìm hàng phục khó thay
Người chăm hộ giới tháng ngày lạc an.

37. Bỏ đi phố thị xóm làng
 Tìm nơi xa vắng cốc hang ẩn mình
 Tỉnh cần quả chứng tam minh
 Thoát ngoài phiền não, mặc tình thành thoi.

38. Còn ai tham muốn sự đời
 Tâm không hướng đến nghỉ ngơi Niết bàn
 Tín tâm không đủ, hoang mang
 Diệu pháp cao viễn lại càng cách xa.

39. Ba độc cần phải bỏ ra
 Luyện tâm thanh lọc cảnh ma dứt trừ
 Bước vào thế giới chơn như
 Không còn phân biệt, thực hư giả tuồng.

40. Huyền thân tứ đại tạm nương
 Đắp bồi tuệ giác không vương sáu trần
 Có thân, không luy vì thân
 Vung gươm trí tuệ đoạn phẳng lưới tình.

41. Một mai trong cõi tử sinh
 Thân này như đồng thịt sinh mà thôi!
 Thở ra, tâm đã đi rồi
 Cây khô nhựa hết, đứng ngồi vô tri.

42. Sống mà không biết lối đi
Lạc vào ác đạo sâu bi chất chồng
Oan gia trả mãi không xong
Vì tâm bất chánh là nhân khổ sâu.
43. Điều phục tâm, chính phép màu
Thực hành diệu lý khổ đau chẳng còn
Cho dù cha mẹ, bà con
Không ai có thể tốt hơn chính mình.

PHẨM HOA 4

44. Ai từng làm chủ cõi trời
 Đất đai thù diệp, hoa tươi bốn mùa
 Người khéo giảng pháp chơn thừa
 Hoa tâm rực rỡ sáng trưa bốn mùa.
45. Chuyên cần hữu học tiến lên
 Thành tựu tam quả khai nền đất tâm
 Tốt tươi cây giác trở mầm
 Thiện xảo lưu diễn pháp âm giúp đời.
46. Trưa hè bóng nước bốc hơi
 Ngộ thân ảo ảnh, tức thời tỉnh ra
 Cuộc đời phú quý vinh hoa
 Vô thường hoại diệt, hương trà khói bay.
47. Vườn hoa tiên đạo mỗi ngày
 Vui trong dục lạc, đắm say thế trần
 Đêm dài say giấc trăm năm
 Thủy triều phần nộ, xóm làng thành không.

48. Làm thân thiên nữ yêu chồng
 Hái hoa trang điểm thường mong được gần
 Phút giây thân chết hiện thân
 Dục kia chưa thoả, duyên phân về đâu?

49. Như ong không hại sắc màu
 Hương hoa để lại, chỉ cầu mật tươi
 Bạc Thánh hoá duyên độ đời
 Lời hay ý đẹp tô bồi kiếp tu.

50. Muốn cho thành tựu công phu
 Tránh tìm lỗi phải cho dù đúng sai
 Tự quán thân ý mỗi ngày
 Nhu hoà nhẫn nhục hoa khai cửa thiền.

51. Cho dù lời nói có duyên
 Không làm lợi ích, lụy phiền thế nhân
 Như hoa tươi đẹp sáng ngần
 Chút hương chẳng có bón phân ích gì.

52. Bỏ đi khẩu thị, tâm phi
 Nói làm chân chánh, từ bi giúp đời
 Như vườn hoa nở khắp nơi
 Phấn hương ngào ngạt muôn lời ngợi khen.

53. Hoa từ phân rác vươn lên
Toả hương khoe sắc, kết thành tràng đeo
Thân tuy bất tịnh chứa nhiều
Khéo tu thiện sự muôn điều cao thanh.
54. Cho dù thoả mãn lợi danh
Không bằng đức hạnh hương lành toả bay
Chân tu giới đức cao dày
Kết hoa tuệ giác dựng xây Niết bàn
Khác với hoa đẹp hương ngàn
Cũng không bay ngược với làn gió xuân.
55. Hoa sen thanh khiết sáng ngần
Hoa trời cao quý, chiêm đàn, trầm hương
Ngạt ngào toả khắp muôn phương
Giới hương vô thượng, phi thường xứng danh.
56. Như viên ngọc quý long lanh
Vượt phàm phu vượt thiên thanh rạng ngời
Hương giới hạnh toả muôn nơi
Hoa trời chẳng xứng phân ngôi cho bằng.

57. Nương theo ánh sáng hải đăng
Phá tan mê vọng, dứt ngăn nẻo tà
Cho dù tài lực Thiên ma
Tìm đâu thấy ánh thiên hà Vô sanh.
58. Mượn thân giữa chốn quần manh
Vượt bùn nhơ nở một cành sen thơm
Sạch nhơ phân biệt thua hơn
Bất cầu bất tịnh, là chơn lý màu.
59. Khi mê lẫn lộn vàng thau
Trong đồng phân rác ai cầu minh châu
Đêm qua y bát truyền trao
Ngộ rồi con hãy chèo mau thuyền từ.

PHẨM NGU 5

60. Thức đêm mới biết đêm dài
Đường xa mới biết sức trai cũng mòn
Ngu mê sáu nẻo xoay vòng
Sống thiếu trí tuệ, như trong ngục tù.
61. Thiện hữu tri thức cùng tu
Nếu không tìm được, vân du một mình
Ngày đêm tụng đọc tâm kinh
Kẻ ngu xa lánh, tâm linh tỏ tường.
62. Vì người tầm tối vấn vương
Đắm say con vợ, vô thường trắng tay
Sầu bi thân thể hao gầy
Thân này không thật, của này về đâu?
63. Nếu như dừng lại mong cầu
Hiểu thông thế sự bước vào đường chơn
Còn nghĩ tài trí thua hơn
Tự ôm oán hận, nuốt hờn thiên thu.

64. Trời xanh che ánh mây mù
 Khiến cho cảnh sắc âm u héo sâu
 Trọn đời không thấy đạo màu
 Hương vị chánh pháp, muổng nào tỏ phân.

65. Không bằng gần bậc chân nhân
 Một giây tỉnh thức, pháp phần truyền trao
 Như lưỡi nếm vị ngọt ngào
 Thân tâm hỷ lạc tuôn trào lý chơn.

66. Phàm phu mãi tính thua hơn
 Tự mình lừa dối, tình khôn làm liêu
 Trói trăn vì lưới thương yêu
 Khổ đau tự ngã, trần kiều phải qua.

67. Quả báo tìm đến không xa
 Ăn năn đã muộn, khóc la não nề
 Cuộc đời bất hạnh lê thê
 Đường xa gian khổ mãi mê một mình.

68. Gây nhân khởi bước đăng trình
 Hân hoan hạnh phúc, ngỡ hình bóng theo
 Đến khi quả ác chín muồi
 Tối tăm ập đến, bóng chiều đã qua.

69. Làm việc thiện, tâm thẳng hoa
Phước lành vượt khỏi phong ba thế trần
Vui thay quả thiện chín dần
Sắc tài trọn vẹn mười phân vẹn toàn.
70. Người ngu che giấu tâm gian
Dối người để được trăm ngàn lời khen
Bùn sinh nhưng mọc hoa sen
Đến khi tỏ ngộ, bao phen mê lầm.
71. Quá khứ sống với ác tâm
Giống như lửa hực, che ngấm dưới tro
Lại như sữa chưa thành hồ
Khi nghiệp quả đến, cháy khô cuộc đời.
72. Muốn ưa danh lợi cao vời
Mà mình không xứng cuộc chơi cũng tàn
Hại cho thân thể tan hoang
Tự làm tự chịu, trách than ai nào.
73. Tịnh xá lại muốn ngôi cao
Để cho tứ chúng lễ cầu cúng dâng
Sống phạm tục giữa tăng thân
Đứng đi sai phạm, chia phân rối bời.

74. Lại mong ảnh hưởng khắp nơi
Tự cao ngã mạn chưa rời khỏi tâm
Gây ra mọi thứ lỗi lầm
Bối lòng tìm vết, không cần lời khuyên
Tăng, tục đều gặp não phiền
Cần tu sám hối mới yên lòng người.

75. Như thuyền đã vượt trùng khơi
Bậc trí thẳng tiến nghỉ ngơi Niết bàn
Xa lìa vật chất ly tham
Quán chiếu vạn pháp như làn gió thu
Đi thật xa chốn tuyết mù
Thâm sơn cùng cốc, ẩn cư an lành.

PHẨM HIỀN TRÍ 6

76. Gần đèn thì sáng xưa nay
Thuốc đắng đã tật, dứt ngay bệnh tà
Bạn ác nên nhớ tránh xa
Gần gũi tri thức, ngọc ngà đầy sân
Được chỉ lỗi như chỉ vàng
Chôn sâu khó thấy muôn ngàn biết ân.

77. Dù được người trí ân cần
Hay kẻ bất thiện ác tâm khích hiềm
Quyết đem đạo lý giáo khuyên
Thế gian tán thán không phiền lụy ai.

78. Thức đêm mới biết đêm dài
Kết thân người xấu một mai tiêu đời
Nguyện cùng thiện hữu đồng khơi
Gặp bậc thượng trí học lời Thánh nhân.

79. Ngày đêm tu tập chuyên cần
Thân tâm hỷ lạc pháp phần mở khai
Uống nguồn suối pháp no say
Người trí hạnh phúc nào ai sánh bằng.

80. Đắp đập dẫn nước, nông dân
Thợ săn, trau chuốt cung tên sẵn sàng
Làm nhà, thợ mộc đảm đang
Người trí, thu nhiếp dục tham tâm mình.

81. Được tán thán, hay chê khinh
Núi đá kiên cố mặc tình gió mưa
Giữa dòng danh lợi hơn thua
Thiền sư tự tại gió lửa qua song.

82. Tâm tĩnh lặng như hồ trong
Chiếu soi vạn pháp thấy lòng như như
Có gì vẫn đục tâm tư
Suối pháp rửa sạch thái hư tâm thiền.

83. Chẳng còn cất giữ của riêng
Chẳng ham hý luận luy phiền tha nhân
Cho dù sống giữa hồng trần
Buồn vui như áng phù vân giữa trời.

84. Muốn cho mình được thanh thoi
 Duyên đời chớ buộc rong chơi một mình
 Giới luật quyết giữ nghiêm minh
 Tâm thanh tuệ sáng pháp kinh vững vàng
 Việc đời, việc nước đa mang
 Buông tay cắt đứt chằng màng lợi danh
 Mặc ai cao thấp phân tranh
 Không cầu, không muốn tịnh thanh cõi lòng.

85. Khát dùng nước suối sạch trong
 Đền trắng, quạt gió vượt dòng tử sinh
 Những ai say đắm dục tình
 Ngược xuôi sáu nẻo bóng hình chẳng xa.

86. Nhanh chân vượt thoát lưới tà
 Thực hành chánh pháp phong ba đầu còn
 Khéo dạy Bát chánh diệu môn
 Con đường duy nhất cần khôn mở bày.

87. Thiện pháp con đường thẳng ngay
 Tránh xa ác đạo đoạ đày thế nhân
 Nhà cửa, con cháu buộc ràng
 Phủi tay vào chốn non ngàn viễn ly.

88. Lìa dục tham, đạt vô vi
 Đời sống hỷ lạc không chi của mình
 Lục thông rồi đến tam minh
 Rời xa trần cấu vô sinh Niết bàn.

89. Bồ đề bảy pháp tinh cần
 Thường hành bi trí bỏ dần nhiễm tham
 Không chấp thủ, chẳng muốn ham
 Lậu hoặc dứt sạch nói làm thanh cao
 Vườn tâm hoa tuệ ngọt ngào
 Từ dung sáng chói, trắng sao cúi đầu.

PHẨM A LA HÁN 7

40. Vung gươm trí tuệ đoạn phăng
Phiền não chấp thủ lằng nhằng dục tình
Dứt luân hồi, hết tái sinh
Thế gian còn mãi bài kinh nhiệm mầu.
41. Biết trong huyền cảnh chiêm bao
Như thiên nga đã bay vào không gian
Bỏ sau sông núi bạt ngàn
Thiên thanh một cõi, thanh thang hải hồ.
42. Liễu tri tứ đại ra vô
Vật chất tham chấp nắm mờ kẻ ngu
Thông dong khát hoá vân du
Không, vô tướng ấy phép tu vẹn toàn
Giải thoát, hành xứ lạc an
Như chim tung cánh mây ngàn về đâu?

43. Cần chi ăn uống tham cầu
 Lậu hoặc đã sạch, nhiệm mầu thậm thâm
 Xa lìa huyễn tướng mê lầm
 Tự tại hành xứ Phật tâm hiển bày
 Chim kia vào giữa trời mây
 Khó mà thấy được dấu hài từng không.

44. Người nào dứt sạch ước mong
 Sáu căn lậu hoặc, như đồng ruộng khô
 Chư Thiên dâng cúng đề hồ
 Oai nghi nhiếp phục, tế thô viên thành.

45. Khéo tu như đất không sân
 Tín tâm vững trụ ngàn cân không dời
 Luân hồi thôi dứt cuộc chơi
 Hồ tâm trong lắng, xa rời thế gian.

46. Ba nghiệp giữ được lạc an
 Chánh trí vận dụng, thường ban pháp mầu
 Con đường giải thoát truyền trao
 Sống trong trần tục, một màu tịnh thanh.

47. Bạc giác ngộ sống trọn lành
 Xả ly trần cấu lợi danh hững hờ
 Như sen giữa chốn bùn nhơ
 Vươn lên toả ngát bến bờ nhuần hương.

48. Núi rừng hay chốn cô thôn
 Thung lũng đồi dốc chẳng còn ngại chi
 A La hán không còn nghi
 Trú trong thánh địa vô vi nhiệm mầu.

49. Phàm phu phân biệt sắc màu
 Sợ nơi hoang vắng, núi cao non ngàn
 Bạc trí hạnh phúc ly tham
 Tịnh thanh khả ái, chán nhàm lợi danh.

PHẨM NGÀN 8

100. Cho dù nói đến ngàn lời
 Rỗng không vô nghĩa vui chơi ích gì?
 Sao bằng đừng nói thị phi
 Người nghe diệu nghĩa, ra đi vui mừng.

101. Ngàn tiếng kệ cú danh xưng
 Hoa mỹ sáo rỗng, như thùng kêu to
 Tốt hơn đừng nói quanh co
 Một câu tịnh lạc, dứt lo ích đời.

102. Trăm câu kệ, biết bao lời
 Nhưng không lợi ích phí thời gian qua
 Sao bằng chánh ngữ sâu xa
 Phút giây tỉnh giác, hằng sa phước lành.

103. Chiến trường mạnh yếu đấu tranh
 Thắng ngàn quân địch chỉ giành hư danh
 Đâu hơn ý tịnh tâm thanh
 Tự thắng bản ngã, công khanh sao bằng.

104. Thắng mình mới thật khó khăn
 Cao quý hơn cả, khi ngăn tánh phàm
 Làm sao kiểm soát dục tham
 Sống trong tự chế thường kham nhẫn mình.

105. Dầu Ma vương hay Phạm thiên
 Thần thông quảng đại, chư Thiên, Thát bà
 Cũng không ai đã thắng qua
 Người đạt vô ngã rời xa biển trần.

106. Cúng tế dù cả trăm năm
 Tháng ngày uống phí ngàn vàng tiêu pha
 Không phân kẻ chánh người tà
 Không bằng giấy lát cúng nhà chân tu
 Người sáng dắt kẻ đui mù
 Mới mong ra khỏi thiên thu luân hồi.

107. Thờ lửa đợi thời gian trôi
 Cả trăm năm uống cho đời tối tăm
 Tin vào tà thuyết mê lầm
 Phí công tế tự mất năm tháng dài
 Tìm người tâm trí mở khai
 Tự tu tự giác, thiện tai cúng dường.

108. Suốt năm cúng tế mười phương
 Cầu được phước báo khoa trường đối người
 Chỉ cần làm một phần tư
 Kính lễ bậc Thánh chân tu sáng ngời.

109. Sống lâu, sắc tốt vun bồi
 An vui, sức mạnh nhân đôi pháp lành
 Thường kính lễ, phước huệ sanh
 Trưởng lão Phạm hạnh xứng danh phước điền.

110. Sống ác giới, không tu thiền
 Dù trăm năm cũng chuốc phiền lụy thân
 Sao bằng trì giới tinh cần
 Một ngày thiền định muôn phần tốt hơn.

111. Trăm năm ác tuệ tinh khôn
 Không tu thiền định, không tròn nghĩa nhân
 Tốt hơn dù chỉ một lần
 Chánh chơn định tuệ, trau thân một ngày.

112. Còn ai lười nhác bê tha
 Trăm năm như một thân ma sống còn
 Tận sức tinh tấn vẫn hơn
 Một ngày thành tựu, quả chơn pháp mẫu.

113. Sống thấy được gốc khổ đau
 Thật tướng sinh diệt một ngày còn hơn
 Trăm năm vẫn cứ chập chờn
 Dệt bao mộng ảo, lý chơn chẳng tưởng.

114. Ai trăm năm, sống vẫn vương
 Ngũ dục say đắm vở tuồng đổi thay
 Ngộ chân lý chỉ một câu
 Phá tan mộng điệp, thôi sâu giấc nồng.

115. Một ngày thấu đạt pháp không
 Hơn trăm năm mộng, xoay vần trái oan
 Con đường giải thoát thênh thang
 Thấy pháp tối thượng rõ ràng không nghi.

PHẨM ÁC 9

116. Điều lành hãy gắng làm ngay
 Đừng để chậm trễ ý thay đổi liền
 Ngăn tâm làm ác trước tiên
 Nếu như nuôi dưỡng ác truyền khắp nơi.

117. Khi ác đã lớn mạnh rồi
 Khiến người chịu khổ muôn đời không an
 Dừng ngay nói bậy, làm càn
 Để tâm ưa thích trái oan dứt trừ.

118. Phát tâm hướng thiện tập tu
 Chuyên cần bồi dưỡng công phu mỗi ngày
 Mong ước thiện nghiệp sâu dày
 Quả lành thêm lớn hưởng ngay an bình.

119. Người ác khi quả chưa sinh
 Thấy hoa tươi đẹp, thấy hình tốt tươi
 Thời gian quả khổ chín muồi
 Thảm thay cay đắng vui cười được đâu.

120. Hiền nhân khổ hạnh tìm cầu
 Cần tu khắc kỷ, pháp mầu quả sanh
 Bước đầu chịu khổ tu hành
 Ngày sau thiên giới sẵn dành cõi trên.
121. Kẻ ngu lấy ác làm nền
 Xây nhà đắp móng vững bền góp thân
 Cho rằng "khổ chưa đến đâu"
 Như nước từng giọt sẽ mau đầy bình
 Bất thiện dù nhỏ chớ khinh
 Lâu ngày chứa nhóm, khổ hình luy thân.
122. Tích thiện thì phải ân cần
 Mưa lâu thấm đất, phước phần đầy ao
 Chớ xem thường trận mưa rào
 Phước lành góp nhặt trước sau cũng đầy
 Cho rằng "phước chưa đến tay"
 Trở thành người trí, đức dày quả cao.
123. Thương buồn tiền của sang giàu
 Đường xa người ít lắng xao phòng hồ
 Hiểm nguy kẻ ác chực chờ
 Biết lo tránh độc không cho hại mình.

124. Ác quả không thể phát sinh
 Người tạo nhân thiện hành trình bình an
 Tay không thương tích an toàn
 Tu nhân tích đức, trái oan xa rời.

125. Người hiền như dòng sông trôi
 Làm ác như bụi khắp trời tung bay
 Tự làm tự chịu ai thay
 Người ngu chịu quả đắng cay suốt đời.

126. Làm thiện sanh lên cõi trời
 Thấp hơn một bậc, kiếp người thọ thân
 Tam đồ cũng bởi gây nhân
 Trừ bậc vô lậu định phân Niết bàn.

127. Khéo tu thì xuất thế gian
 Còn không ác nghiệp lan tràn trốn đâu?
 Trong núi hay giữa biển sâu
 Trên không thì quả thương đau cũng tìm.

128. Trời cao bay liệng như chim
 Hang sâu biển rộng trăm nghìn kể mưu
 Trốn đâu thần chết vẫy chào
 Duyên đời đã mãn, hồn trao phách lìa.

PHẨM HÌNH PHẠT 10

129. Ở đời ai cũng sợ đau
Sợ bị giết hại van cầu xin tha
Xét mình nghĩ đến người ta
Chớ đánh chớ giết, hay hoà vui theo.
130. Ai ai cũng muốn thương yêu
Sao nữ hành phật làm điều bất nhân
Thương người như thể thương thân
Mình mong tồn tại, người cần sống lâu.
131. Tạo phước xây lộ, đắp cầu
Nếu dùng đao trượng làm đau khổ người
Đời này lấy đó làm vui
Tái sinh đâu dễ thắm tươi cuộc trần.
132. Nếu người thấu đạt lý chân
Chúng sanh ai cũng rất cần bình an
Ta không kết nối dây oan
Đời sau thọ hưởng muôn ngàn niềm vui.

133. Lời nói chẳng mất tiền mua
Nói lời ác độc khổ ủa theo sau
Không gây đánh mà vẫn đau
Nhói tim nóng mặt, gây bao sự tình.
134. Người hiền không nói lạng thinh
Như chuông bể miệng, như bình kín hơi
Không phẫn nộ, chẳng phí lời
Niết bàn tịch tịnh một ngôi sẵn dành.
135. Đàn bò ăn cỏ cạnh tranh
Người chăn gây trượng sẵn dành lừa đi
Đời người sanh lão, ưu bi
Lừa vào cỏi chết còn chi tranh giành.
136. Sống không học pháp cao thanh
Thiếu trí phán đoán phải đành phận ngu
Đọa trong cỏi giới mịt mù
Lửa kia nung nấu chẳng chữa một ai.
137. Khổ một rồi lên gấp hai
Cả mười thứ khổ ngày ngày thọ thân
Dùng trượng hành phạt bao lần
Chịu khổ khốc liệt muôn phần đốn đau.

138. Hoặc là thọ bệnh xanh xao
 Hoặc bị thương tích, hồn trao non ngàn
 Hay bị tâm ý bất an
 Loạn trí vọng tưởng, sống tàn kiếp thôi.

139. Bị vu oan tội tà trời
 Hoặc bị vua chúa xuống lời trảm thân
 Bà con không dám đến gần
 Tài sản tiêu huỷ, sung công trọng hình.

140. Cửa nhà vườn ruộng đẹp xinh
 Hoả tai một trận bóng hình tan hoang
 Lúc sống nghiệp ác đeo mang
 Mệnh chung đoạ xứ muôn vàn đau thương.

141. Pháp tu mê muội chẳng tường
 Khổ hạnh ép xác tìm phương thoát trần
 Không tắm rửa, chẳng uống ăn
 Ngồi xồm, nằm đất lục căn chẳng màng
 Không trừ nghi hoặc, ly tham
 Muốn tâm được sạch, việc làm uổng công.

142. Từ bỏ tham vọng ước mong
Giữ thân, khẩu, ý trong vòng giới răn
Trang sức nhũn nhục, nói năng
Nhu hoà thương xót muôn ngàn sanh linh
Xứng danh Khất sĩ hữu tình
Sa môn, Phạm chí, đức kinh quý thần.

143. Khó tìm ở chốn thế gian
Người biết tự chế dục tham nảo phiền
Xa rời chỉ trích ác duyên
Như tránh roi vọt, ngựa hiền chạy xa.

144. Thiền định, tinh tấn vượt qua
Trạch pháp, tín, giới xông pha tháng ngày
Người trí như con ngựa hay
Thẳng đường chơn chánh, đủ đầy hạnh môn
Niệm, tuệ một dạ sắt son
Vô lượng khổ hải tiêu mòn sạch không.

145. Như người dẫn thủy nhập đồng
Thợ mộc bào ván, lắp khung dựng nhà
Thợ tên vượt thẳng bắn xa
Tự điều, người trí thoát ra luân hồi.

PHẨM GIÀ 11

146. Thế gian sao mãi tối tăm
 Vui chơi say đắm, hân hoan dục tình
 Không tìm ngọn đuốc cứu sinh
 Vô thường thiêu cháy hải kinh thế nào?

147. Thử xem thân thể thanh tao
 Ẩu bên trong vẻ hồng hào, xấu như
 Bệnh hoạn, ung nhọt chực chờ
 Tháng ngày đau đớn, mộng mơ dứt rồi.

148. Đâu còn má trắng hồng môi
 Có ai đổi được cái thời tóc xanh
 Già suy gổỉ mọi da nhăn
 Nan y đối diện, trần gian già từ.

149. Thân tàn như trái bầu thu
 Nhăn nhéo dây héo bốc mùi thối tha
 Xương phơi bỏ bãi tha ma
 Chim tha chó gặm thấy mà thảm thương.

150. Qua đây quán xét vô thường
 Xác thân che giấu thịt xương sắc màu
 Chứa nhóm bệnh tật ốm đau
 Ngã mạn lừa dối biết bao khách trần.

151. Tháng ngày o bế tẩm thân
 Như xe vua đẹp cũng tàn phế thoi
 Pháp chánh đã thấu hiểu rồi
 Bất tử trường cửu lên ngôi bảo toà
 Pháp bậc thiện quả cao xa
 Dành cho người trí thiết tha tìm cầu.

152. Người không nghiên cứu chuyên sâu
 Chạy theo hình thức không vào biển tâm
 Nhìn trâu lớn xác mà lầm
 Lạc đường dừng hỏi, bắc nam hướng về.

153. Quê hương lòng vẫn tái tê
 Phong trần thân khách mãi mê nằng chiêu
 Chìm trong bể ái nguồn yêu
 Bánh xe sinh tử cánh điều lãng du.

154. Luân hồi cứ ngỡ tuyệt mù
 Đêm qua chợt tỉnh trăng thu rạng ngời
 Tái sinh ơi! Dừng lại thôi!
 Đắm say ngã chấp xây ngôi ảo toà
 Thật tướng vốn chẳng có Ta
 Rỗng không tịch diệt Lăng già chiếu soi.

155. Trẻ không nỗ lực tìm tòi
 Không dành tài sản, rong chơi tháng ngày
 Cò già ủ rũ thảm thay
 Cá tôm đâu có, bụng đầy nước dơ.

156. Tu hành mà cứ mộng mơ
 Luống trôi tuổi trẻ áng mờ bụi giăng
 Khổ đến dù có thở than
 Như cung đã gãy, ngày tàn chiều qua.

PHẨM TỰ NGÃ 12

157. Người tu bảo vệ tánh linh
 Ngày đêm tỉnh thức, chớ khinh suất lòng
 Tâm định như đáy hồ trong
 Luôn luôn phản chiếu để không mê mờ.

158. Muốn cho người khác tôn thờ
 Làm thầy mô phạm tự lo giữ mình
 Phân biệt rành rẽ trọng khinh
 Như quan xử kiện dụng hình tỏ phân.

159. Làm quan kiểm soát tự thân
 Mới răn bá tánh chánh cần trực tâm
 Tự điều phục chẳng sai lầm
 Khiến cho kẻ khác trăm phần kính tin.

160. Không vì hướng ngoại cầu xin
 Người tự điều phục ngã nhân mỗi ngày
 Tự mình nường tựa quý thay
 Vững như núi đá gió lay chẳng nhăm.

161. Quả sinh vì bởi có nhân
 Tự mình tạo ác, lãnh phần thương đau
 Khi đáo hạn tránh lối nào
 Như xe nghiền nát cỏ rau bên đường.
162. Để cho chùm gởi bám vương
 Cây kia phải chịu tổn thương thân mình
 Giới luật không giữ nghiêm minh
 Tổn hại tánh thể như sanh giặc thù.
163. Ác như lá rụng mùa thu
 Dễ dàng phá sạch công phu tu hành
 Chứa nhóm công đức cao thanh
 Khó làm, làm được xứng danh trí hiền.
164. Người ngu không được giáo khuyên
 Giáo pháp bậc thánh vô duyên hưởng phần
 Cây lau sanh quả hại thân
 Kinh chê miệt thị, kết nhân khổ sâu
 La Hán đạo quả cao sâu
 Bậc Chánh đẳng giác khó cầu được thay!

165. Tự mình nhân quả tạo gây
 Tự mình ô nhiễm không ai nhiễm mình
 Tự mình lìa bỏ hư vinh
 Sạch trong một cõi thân bình tâm an
 Nhiễm, tịnh kẻ khác vô can
 Ai tu nấy chứng, ai làm nấy ăn.

166. Trước khi giác ngộ tha nhân
 Phải lo tự lợi bản thân vững vàng
 Cứu người giữa chốn gian nan
 Sức mình phải đủ vượt ngàn sóng cao.

PHẨM THỂ GIÀN 13

167. Học tu tìm pháp thanh cao
 Chánh pháp chơn chánh sửa trau ý tà
 Lục căn chớ mở tung ra
 Cài then đóng cửa thì nhà mới yên.
168. Nỗ lực sanh lên cõi thiên
 Sống không phóng dật người hiền lạc an
 Đời này chánh hạnh vẹn toàn
 Đời sau tiếp tục thanh nhàn kiếp tu.
169. Chọn con đường chánh trốn tru
 Tránh xa tà hạnh mịt mù cõi ma
 Khéo đưa thuyền tránh phong ba
 Sống đời chánh hạnh an hoà tái sanh.
170. Dùng pháp quán tưởng thực hành
 Đời như bọt nước, biển xanh sóng trào
 Sống giả như giấc chiêm bao
 Tử thần dù có gặp nhau cũng cười.

171. Xe vua trang trí xinh tươi
 Người ngu tham đắm say mùi lợi danh
 Hơn thua giữa chốn mê thành
 Người trí lặng lẽ am tranh ẩn mình.

172. Khi chưa tỏ ngộ tâm kinh
 Gây ra bao nỗi bất bình thế gian
 Giờ đây trắng thoát mây ngàn
 Tịnh thanh chiếu sáng bình an mọi miền.

173. Tu tập hoá giải ác duyên
 Bằng đời sống đẹp làm yên cuộc đời
 Trắng ngà toả sáng trùng khơi
 Thế gian vui hưởng muôn lời pháp ban.

174. Đời như mảnh lưới buộc ràng
 Phu thê ân ái, chứa chan ý tình
 Ít ai thấy vậy sợ kinh
 Như chim thoát lưới, cõi thiên khó về.

175. Không lặn hụp giữa đam mê
 Thiên nga bay liệng bốn bề tự do
 Ma quân dù có lắm trò
 Bậc trí chiến thắng, cuộc cờ tử sanh.

176. Ai sống vi phạm hạnh lành
Phát sinh tà kiến lợi danh dối người
Không tin có kiếp luân hồi
Ác như thác lũ, cuốn trôi cả đời.
177. Con đường thiên giới thành thời
Kẻ ngu keo kiệt, không rời túi tham
Vui thích bố thí khuyến làm
Người trí biết đủ hưởng nhàn đời sau.
178. Cho dù Thiên chủ ngôi cao
Thống lãnh vũ trụ hay vào cõi tiên
Dự lưu chấm dứt não phiền
Là quả tối thắng, chư Thiên sao bằng.

PHẨM PHẬT ĐÀ 14

179. Phật là một đấng toàn năng
Chiến thắng thế giới, vượt ngàn quân ma
Bậc giác ngộ gọi Phật đà
Tự tu tự giác, chấp ta không còn
Ai tìm theo dấu chân son
Để tìm tướng Phật sắc không lối mờ.
180. Phật không trụ tướng cõi mơ
Sợi dây ái buộc như tơ cũng lìa
Âm thanh sắc tướng phân chia
Phàm phu tham đắm đắm địa lệ rơi
Sao Mai đã giác ngộ rồi
Đường xưa mây trắng, khung trời thông dong.
181. Thế gian thôi chuyện buồn lòng
Ngồi bên bờ suối, trần hồng lìa xa
Chư thiên ái kính Phật đà
Sáng chiều nghe pháp bên toà kim cang.

182. Khó thay, sanh ở thế gian
 Lục căn đầy đủ được mang thân người
 Sanh vào thuở Phật ra đời
 Được nghe chánh pháp, kim rơi biển mò.

183. Ba đời chư Phật dạy cho
 Chớ làm điều ác, siêng lo hạnh lành
 Giữ cho ý lặng, tâm thanh
 Chính lời chư Phật đành rành xưa nay.

184. Xuất gia đời sống mỗi ngày
 Như ong lấy mật, hoa cây chẳng tàn
 Tỳ kheo đi vào xóm làng
 Khất hoá thực phẩm, sau ban pháp lành
 Thiền định trong cả ba canh
 Nhẫn nhục, khắc kỷ, giới căn hộ trì.

185. Chánh niệm trong lúc đứng đi
 Ngồi nằm an trú hành vi của mình
 Đạt trí tuệ diệt vô minh
 Ăn uống tiết độ, dưỡng sinh thân hoà
 Đây lời chư Phật sâu xa
 Lưu truyền tứ chúng gần xa tu hành.

186. Người ngu để dục phát sanh
 Đẳng nhiều ngọt ít, cũng giành phần hơn
 Mưa tiền vàng vẫn muốn thêm
 Bạc trí biết vậy kim tiền không lay.

187. Tỳ kheo tinh tấn đêm ngày
 Tìm phương diệt ái lạng say cõi thiên
 Cho dù dục lạc cảnh thiên
 Cũng không ham muốn nhân duyên luân hồi.

188. Người đời như giữa biển trôi
 Thuyền không bến đậu, không nơi để về
 Sợ hãi thêm nổi lằm mê
 Lên núi tạo tháp, cận kề nường thân.

189. Vườn cây hay chốn sơn lâm
 Quy y tà pháp loạn tâm rối đường
 Nẻo về chưa tỏ vấn vương
 Khổ đau là chốn đoạn trường phải qua.

190. Có Phật thì phải có ma
 Có Pháp chơn chánh, bỏ tà học theo
 Tăng thân hoà hợp sớm chiều
 Ba ngôi báu ấy thường khêu đèn lòng.

191. Trở về quán chiếu bên trong
 Nguyên nhân gốc khổ, đèo bòng ái duyên
 Thấy Bát thánh đạo đường thiêng
 Lối đi duy nhất, vượt triền khổ đau.

142. Một khi tỏ ngộ đạo mầu
 Khổ đau đã tận không cầu nường ai
 Hành trì chánh pháp Như Lai
 Tự mình nếm giọt sương mai đầu cành.
143. Ở đời khó gặp thánh nhân
 Nếu không gieo tạo duyên lành phước cao
 Bạc trí sanh ở chốn nào
 Như đèn chiếu sáng biết bao người nhờ.
144. Vui thay, đức Phật ra đời!
 Chánh pháp được giảng, người người nhuần ân
 Vui thay, hạnh ngộ cao Tăng
 Tứ chúng tu học, cùng đồng bảo toà.
145. Cúng dường Phật Pháp Tăng già
 Ba ngôi cao quý thoát ra khổ sầu
 Dứt hý luận vượt thương đau
 An lành giữa chốn xô xao chợ đời.
146. Phước lành dâng cúng ngôi cao
 Bạc Thánh giải thoát xa rời trần duyên
 Sống tịch tịnh không nào phiền
 Công đức vô lượng vô biên khó lường.

PHẨM AN LẠC 15

147. Thương yêu hạt giống an lành
Cành non hé nụ giữa cành cây khô
Hận thù thiêu cháy sông hồ
Vui thay, kén vẩn nhả tơ nuôi tắm.
148. Sống đời khoẻ mạnh lâu năm
Chính là hạnh phúc nảy mầm an vui
Tâm không bệnh khổ ngập vùi
Vui thay, khoẻ mạnh giữa người ốm đau
149. Bình tâm giữa kẻ xôn xao
Rộn ràng khuấy nhiễu khác nào tổ ong
Vui thay, ta sống thông dong
Sạch trong giữa kẻ rộn ràng nhiễm ô.
200. Sống trong giữa chốn xô bồ
Tâm không vướng mắc, cạn khô dục tình
Vui thay, trong cõi tử sinh
Ta hưởng hỷ lạc cõi thiên Quang Âm.

201. Kẻ tham sanh hận trong tâm
 Óan thù kết nối khổ trầm thán năm
 Thắng thua đều kẻ sai lầm
 Ai buông bỏ hết lạc an tịnh thiền.

202. Lửa tham khơi dậy oan khiên
 Ác nào sánh kịp sân liên tiếp ngay
 Khổ thay ngũ uẩn hình hài
 Tịnh lạc quý nhất, khổ này hoá không.

203. Thân thể đói khát long đong
 Được ăn no đủ mới mong tỉnh hồn
 Niết bàn hạnh phúc nào hơn
 Hành khổ tối thượng, không còn hoài nghi.

204. Sống không tật bệnh ưu bi
 Hơn người giàu có thấy gì cũng tham
 Thành tín, bao dung chứa chan
 Bà con thân thiết xóm làng quý nhau
 Muốn ra khỏi chốn thương đau
 Con đường Bát chánh nhịp cầu phải qua.

205. Sống một mình, đi thật xa
 Độc cư nếm vị thiền na an lành
 No say pháp hỷ tịnh thanh
 Không còn sợ hãi, lợi danh dứt trừ.

206. Lành thay gần bậc thanh tu
 Bên đèn huệ sáng tối ngu không còn
 Cùng nhau lánh tục tìm chơn
 Sống chung an lạc keo sơn vững bền.

207. Gặp người tâm ý tư riêng
 Mỗi ngày đối diện lo phiền càng tăng
 Sống không nghĩ đến tha nhân
 Như kẻ thù địch, lo phần mình thôi!
 Người trí dù chỉ một đời
 Kết thành quyến thuộc thành thới sống cùng.

Do vậy:

208. Khi mà chọn bạn tu chung
 Hãy thân cận với, thiện nhân trí tài
 Người trì giới, bậc thuyết hay
 Kết thành thiện hữu ngày ngày tấn tu
 Cùng ngàn sao thoát mây mù
 Trăng thanh rạng chiếu hồ thu một màu.

PHẨM HỮ ẨM 16

209. Tu hành mà lại không chuyên
 Tìm lo những việc vô duyên vô phần
 Ganh tỵ với bậc cao tăng
 Chạy theo hỷ ái bỏ tâm khiêm nhường.
210. Thích sống gần người yêu thương
 Ghét bỏ kẻ khác, chung đường không lo
 Khổ đau, thương lẽ chuyển đồ
 Óan thù trong cả giấc mơ cũng buồn.
211. Do vậy, nên chớ yêu thương
 Để khi xa cách vấn vương cuộc đời
 Bậc trí cuộc sống thanh thoi
 Không có yêu ghét, không rơi lệ sầu.
212. Ái là gốc của thương đau
 Yêu thương sợ mất phải xao xuyến lòng
 Mái nhà che trận mưa giông
 Người thoát tham ái, sầu không sợ gì?

213. Ái luyện thì còn sâu bi
 Cầu muốn chẳng được so bì thiệt hơn
 Ai sống giữ được tâm chơn
 Diệt lòng ham muốn, sợ hờn tránh xa.

214. Hỷ ái vốn ở đâu ra?
 Chăm sóc bản ngã thiết tha ngọt bùi
 Suốt ngày bận bịu buồn vui
 Giải thoát hỷ ái, nếm mùi tự do.

215. Dục ái sinh bệnh sầu lo
 Tiền rừng bạc biển, đầy kho cũng thèm
 Ham sống sợ chết lo thêm
 Ai thoát dục ái, ngày đêm an nhàn.

216. Như hố lửa, như hầm than
 Tâm ham muốn cháy, muôn ngàn sự sanh
 Nếu hiểu mạng sống mong manh
 Sợ hãi sầu não, phải đành bỏ đi.

217. Người nào giới hạnh oai nghi
 Đầy đủ chánh kiến, trí bi vẹn toàn
 Làm xong những việc cần làm
 Trời người ái kính muôn ngàn tán dương.

218. La Hán quả xứng cúng đường
 Dự lưu tam vị mười phương nhiệm mầu
 Niết bàn nguyện ước chứng mau
 Vô sinh vô ngã, ái sâu dứt lìa.

219. Lâu ngày làng xóm phân chia
 Làm ăn thành đạt tình xưa tìm về
 Bà con thân hữu cùng quê
 Hân hoan mừng đón, vẹn bề đoàn viên.

220. Cũng vậy người tạo phước duyên
 Quả lành dành sẵn, phúc điền dâng trao
 Như thân nhân mừng đón chào
 Người về mang lại biết bao phú tài.

PHẨM PHẦN NỘ 17

- 221.** Khen thay kẻ vượt tham sân
 Như đò qua khỏi sóng ngầm vực sâu
 Buông neo tìm bến vô cầu
 Thông tay đứng ngắm bờ lau an bình.
- 222.** Như xe tuột dốc tử sinh
 Nước sôi khói bốc, giữ mình bình tâm
 Dừng chân khỏi dốc hận sân
 Khác xa người chỉ dự phần mang danh.
- 223.** Pháp cú đối trị dạy rành
 Bối thí hành thiện, phước sanh lộc nhiều
 Bao dung buồn giận oán tiêu
 Chánh hạnh hoá giải mọi điều hiểm nguy.
- 224.** Chánh ngữ, chánh nghiệp tu trì
 Sống đời thanh bạch từ bi giúp người
 Tâm hồn như đoá hoa tươi
 Con đường thiên giới mỉm cười hân hoan.

225. Tinh cần phiền não tiêu tan
 Từ hiền đến thánh dễ dàng đi qua
 Trí nhìn thế giới không hoa
 Bát nhã vô thượng, thăng toà vô sanh.

226. Mắt nhìn biển cả trời xanh
 Ngày đêm tỉnh thức pháp lành huân tu
 Lậu hoặc phiền não che mù
 Giờ đây rực sáng chân như Niết bàn.

227. Tu Lại này, miệng thế gian
 Khen chê dù muốn cấm ngăn cũng thừa
 Nói nhiều, nói ít, từ xưa
 Thậm chí yên lặng có vừa lòng đâu
 Tâm người thắc mắc câu mâu
 Trọn đời đi biển mò châu khác gì?

228. Có ai trọn kiếp bị chê
 Xưa nay ai được trọn bề tán dương
 Vị lai phân biệt tỏ tường
 Thế gian tương đối khôn lường khen chê.

229. Mặt trời sáng giữa trưa hè
 Mặt trăng toả rạng bốn bề thanh lương
 Uy quyền ngời vị đại vương
 Bậc trí định tuệ giới đường oai nghi.

230. Khác chẳng kẻ trí người si
 Phàm phu tầm tối cần gì lời khen?
 Phạm hạnh cao viển ai bằng
 Chư thiên các cõi tâm hằng kính tin.

231. Giữ thân trong sạch bằng trinh
 Tránh xa ác đạo tôn vinh hạnh từ
 Nhu hoà khoác áo chân tu
 Quyết tâm xô vệt mây mù thế gian.

232. Giữ lời tín nghĩa ngàn vàng
 Nhẹ nhàng như gió xuân tràn toả hương
 Sen khai lời đẹp tiếng thơm
 Pháp âm sức tỉnh nguồn cơn trở về.

233. Giữ ý không lạc cảnh mê
 Vọng tâm phòng hộ như đê vững bền
 Cho dù giông bão ngày đêm
 Ý lành quyết nghĩ một niềm thanh cao.

234. Ba nghiệp trong sạch lâu lâu
 Tham sân từ bỏ bước vào cửa không
 Thành bậc đại trí dung thông
 Thanh lọc lậu hoặc vững đông hiển bày.

PHẨM CẦU ỨẾ 18

235. Thân người như chiếc lá vàng
Thoảng cơn gió nhẹ thu sang rụng rời
Tuyền đài chốn ấy xa chơi
Tư lương chẳng có, rã rời thân tâm.

236. Hỡi mau tỉnh giấc mê lầm
Dựng xây hải đảo, loại phần nhiễm ô
An nhiên giữa chốn hải hồ
Chư thiên cảnh giới bến bờ không xa.

237. Con đường đến chốn tha ma
Diêm Vương định ước canh ba khó dờ
Đường dài không chốn nghỉ ngơi
Trắng tay mình trống biết nơi đâu về?

238. Đừng theo vọng thức rủ rê
Tự mình nương tựa cận kề chơn tâm
Tinh cần đóng chặt sáu căn
Lậu hoặc dứt sạch, tử sanh ở ngoài.

239. Bước đầu từng chút đổi thay
 Sát na chuyển hoá thág ngày sạch trong
 Lược bụi nhơ, lấy vàng ròng
 Tịnh trừ cấu uế rỗng không Thánh hiền.

240. Sống lợi dưỡng quá tự chuyên
 Tự thân chuốc lấy ưu phiền không xa
 Như sét từ sắt sanh ra
 Lại ăn lấy sắt, thấy mà sợ thay.

241. Biếng lười tụng kinh không hay
 Nhà không dọn quét mỗi ngày uế nhơ
 Sắc không chăm sóc bờ phờ
 Chủ không phòng hộ, trộm quơ hết rồi.

242. Đàn bà tà hạnh nhơ hôi
 Bối thí nhơ bẩn khiến người xan tham
 Ác hạnh làm nhớp thế gian
 Cả hai đời phải chịu ngàn đắng cay.

243. Nguồn gốc chính, vô minh này
 Đã che lấp tuệ, đã bày bề dâu
 Tỳ kheo thuyền trí lướt mau
 Thành bậc vô nhiễm một màu sạch không.

244. Dễ thay, với kẻ dối lòng
 Sống như lũ quạ đầu sông kiếm mồi
 Huênh hoang tranh thịt thây trôi
 Ăn dơ liêu lĩnh, coi trời bằng vung.

245. Khó thay, sống hạnh khiêm cung
 Khoác áo tầm quý, đức trong hạnh ngoài
 Thanh tịnh vui cầu thẳng ngay
 Như trăng chiếu sáng trời mây lặng tờ.

246. Ai sống chìm trong bùn nhơ
 Sát sanh trộm cướp, mất mờ lửa tham
 Vợ người trăng gió bên thêm
 Nói dối che lấp, chẳng làm điều sai.

247. Rượu chè sáng xỉn chiều say
 Cuộc sống buông thả, không hay trễ rồi
 Chính tự mình chôn mình thôi
 Đời này vui lấp nắm mồ thế gian.

- 248.** Thế nên, này hỡi Thiện nam!
 Nếu không chế ngự muốn ham khổ đời
 Lâu dài khổ chẳng hề vơi
 Là ngay phi pháp, ác rời đường tu.
- 249.** Thấy người hoan hỷ suy tư
 Phát tâm bố thí lòng từ mở khai
 Đức tin người gieo hạt dày
 Sanh tâm bất mãn những ai cúng dường
 Ăn uống đầy đủ khinh thường
 Ngày đêm tâm phải chịu vương khổ nạn.
- 250.** Nếu ai muốn dứt bất an
 Đào ngay gốc rễ gian tham tị hiềm
 Tâm không ganh ghét an nhiên
 Ngày đêm tự tại, trú thiền đạt chân.
- 251.** Lửa nào mạnh hơn lửa tham!
 Chấp nào kiên cố hơn sân một toà!
 Lưỡi tình mê đắm khó qua!
 Yêu thương lặn hụp ái hà cuộn trôi.

252. Dễ thay, tìm thấy lỗi người
 Bới lông tìm vết, gạo xôi trấu đầy
 Lỗi mình nhìn thấy, khó thay
 Khéo tay che mắt giấu bài kẻ gian
 Lỗi người ta đếm trăm ngàn
 Còn mình chẳng tính, một hàng thẳng ngay.

253. Lại còn chỉ trích người sai
 Như mình vô tội, lỗi dày nghiệp tăng
 Nẻo về Thánh đạo cách ngăn
 Đường theo thế cuộc lại gần một bên.

254. Hư không chẳng dấu chân chim
 Ngoài chánh pháp Phật, đừng tìm Sa môn
 Chúng sanh ưa thích đa ngôn
 Như Lai cảnh giới không còn thị phi.

255. Trời xanh dầu có đến đi
 Không có dấu vết, hữu vi đâu còn
 Chánh pháp mới sanh Sa môn
 Chơn lý chư Phật trường tồn thế gian.

PHẨM PHÁP TRỤ 14

256. Luật pháp là phải phân minh
 Làm quan chuyên chế trọng khinh ép người
 Trí nhân cần rõ việc rồi
 Thận trọng phân biệt hai nơi chánh tà.

257. Mới không áp đặt người ta
 Công bằng nhận tội khi ra phán hình
 Sống đời đen trắng quang minh
 Xứng danh người giữ cán cân công bằng.

258. Nói nhiều nhưng chẳng nghĩa nhân
 Chỉ được cái tiếng đa văn gạt mình
 Sống cao thượng dù lạnh thình
 Cây ngay chẳng sợ gió kinh động lòng.

259. Dòng đời người đục ta trong
 Hành trì chánh pháp cửa không vững toà
 Nói, làm hai nẻo cách xa
 Dù nghe ít pháp nhưng mà thật tu
 Tinh cần sớm tối công phu
 Xứng danh Thích tử đền bù đàn na.

- 260.** Lớn tuổi rồi mới xuất gia
Tóc râu đã bạc yếu già đến mau
Tưởng lắm mình sẽ ngổi cao
"Già si" thế tục, trước sau có phần.
- 261.** Vị nào thúc liễm tự thân
Sống đời phạm hạnh cao thanh đức hiền
Trong ngoài trọn vẹn châu viên
Xứng danh Trưởng lão trụ yên tăng đoàn.
- 262.** Cho dù hình thức đoan trang
Bên trong chứa nhóm ganh tham dối lừa
Mặt hoa da phấn ai ưa
Nói lời ngon ngọt cũng thua chân tình.
- 263.** Chỉ ai quý trọng tánh linh
Diệt tận ngã chấp bóng hình rã tan
Không sân thì tâm được an
Ở trong tứ chúng xứng hàng thiện nhân.
- 264.** Cạo đầu trang sức tẩm thân
Bên ngoài cái vỏ, trong tham dục đầy
Buông lung vọng ngữ ta đây
Người như thế ấy, mặt dày Sa môn.

- 265.** Vị nào lắng đục tu chơn
 Lặng lẽ điều phục sạch trơn lòng phàm
 Không còn sanh khởi muốn ham
 Bạc Sa môn ấy xứng làm cao tăng.
- 266.** Xin ăn hưởng thụ thanh nhàn
 Mượn đạo nuôi sống mạng căn qua ngày
 Khất sĩ như vậy uống thay
 Tỳ kheo chân chánh, đức dày quả cao.
- 267.** Sông mê bể khổ vượt mau
 Chống thuyền Bát Nhã, tát gàu từ bi
 Như thật các pháp thâm tri
 Thế gian cao quý ai bì Tỳ kheo.
- 268.** Để cho phiền não bám đeo
 Dù ẩn trong núi thêm điều tệ hư
 Bạc trí dù giữa kinh sư
 Sống theo trạch pháp chơn như trợn lành.
- 269.** Đâu theo cái bả công khanh
 Thông tay giữa chợ lợi danh chẳng màng
 Thiện ác hiểu rõ hai đàng
 Đáng gọi ẩn sĩ giữa hàng phàm nhân.

270. Còn sát hại để nuôi thân
 Tổn thương sinh mạng đâu gần hiền nhưn
 Hữu tình dù thật còn con
 Thánh hiền cũng quý, cũng tôn trọng đời.

271. Dù sống thanh vắng một nơi
 Gìn giữ hạnh giới lục thời cần tu
 Thiền chứng khi đang ẩn cư
 Cảm thọ an ổn “không như phàm tình”.

272. Tỳ kheo chớ có tự tin
 Khi chưa dứt sạch lục tình bợn nhơ
 Vọng tâm lừa dối không ngờ
 Khi lậu chưa tận huyền cơ ẩn tàng.

PHẨM ĐẠO 20

273. Tám con đường Thánh tối cao
 Với bốn chơn lý lối vào biển tâm
 Muốn ra khỏi chốn mê lầm
 Ly tham tối thượng cần chăm chỉ hành
 Tối cao ở giữa thế nhân
 Bậc chứng Pháp nhãn, Thế Gian Giải bày.

274. Con đường chỉ một không hai
 Bát Chánh đạo ấy thấy ngay cõi thiên
 Thanh tịnh, sáng suốt, siêu nhiên
 Ma quân mất lối, nã phiền mê tâm.

275. Đã tu thì phải tinh cần
 Vung lên kiếm tuệ sắc trần rụng rơi
 Khổ đau được đoạn tận rồi
 Con đường giải thoát một hơi thẳng vào.

276. Như Lai giáo pháp đã trao
 Thực hành người phải trước sau tự mình
 Để không trói buộc tái sinh
 Tuệ đẳng thường chiếu quang minh lối về.

277. Con đường sinh tử ê chề
 Phải nên nhàm chán chớ mê đắm hoài
 Vô thường hoại diệt khổ thay
 Tuệ quán như thật, tại đây dứt trừ.

278. Bước vào cảnh giới chơn như
 Bao nhiêu hành khổ bấy giờ rỗng rang
 Con đường thanh tịnh thênh thang
 Bậc trí quán chiếu hào quang toả ngời.

279. Khổ đau vì chấp ngã thôi
 Giờ đây ngời quán sương rơi đầu cành
 Thế gian tất cả mong manh
 Vốn là vô ngã cất dành uống công.

280. Tu hành phải có ước mong
 Thành tựu tuệ giác nối dòng vô sanh
 Đường xa mê đắm hoá thành
 Biếng lười lãng phí tuổi xanh đâu còn?

281. Thế nên thận trọng ngữ ngôn
 Nói làm phòng hộ biết tôn trọng người
 Vườn tâm hoa tuệ tốt tươi
 Ba nghiệp thanh tịnh sáng mười phương trắng
 Ngàn xưa chư Phật dạy rằng:
 Thành đạo chứng quả ở thân xác này.

282. Tu thiền trí tuệ đắp xây
 Không thiền như núi, khói mây che mù
 Trí tuệ chiếu sáng người tu
 Liễu tri hai ngã hữu, phi cỗi thiền
 Nương vào định lực vô biên
 Làm tăng trưởng tuệ chân nguyên tự mình.

283. Đoạn trừ tế hoặc vô minh
 Rừng tham sông ái chớ khinh suất lòng
 Tỳ kheo quán chiếu pháp không
 Gốc cây tịch tịnh lục thông hiển bày.

284. Căn trần chưa dứt được ngay
 Nữ nam ái nhiễm lưới dây buộc ràng
 Bò mẹ bầu sữa còn mang
 Bê con đâu thể dễ dàng tách xa.

285. Để ra khỏi chốn ta bà
 Cắt ngang ràng buộc, cánh hoa bẻ lìa
 Tịch tịnh như cành khô kia
 Lời Thiện thế dạy, sớm khuya thực hành.

286. Đông tàn rồi hạ qua nhanh
 Dù mưa hay nắng không đành bỏ đi
 Người ngu không hiểu hiểm nguy
 Ngờ đâu nghiệp đến có gì thật đâu.

287. Không từ bỏ ý tham cầu
 Sum vầy con cái gom châu sản điền
 Một trận mưa lũ liên miên
 Cuốn trôi làng xóm, ngủ yên chết chìm.

288. Tử thần khi đã báo tin
 Con cái cha mẹ đứng nhìn mà thôi
 Thân nhân ruột nóng bồi hồi
 Tìm ai che chở, qua đời tay không.

289. Bạc trí thấy rõ không xong
 Khéo mau tu tỉnh, thu đông chẳng màng
 Tìm con đường xuất thế gian
 Nhờ giới định tuệ Niết bàn vững yên.

PHẨM TẬP LỤC 21

- 290.** Ai người cần khổ tu hành
Quyết bỏ vui nhỏ, để dành ngọc châu
Thấy đạo hạnh phúc thanh cao
Bậc trí tự tại vui nào lớn hơn.
- 291.** Đây chính là con đường chơn
Không gieo đau khổ oán hờn cho ai
Hận thù nuôi chứa miệt mài
Ta vui đâu thể tạo quả buồn.
- 292.** Việc không đáng lại chẳng buông
Còn việc cần thiết như tuồng lãng quên
Tự cao phóng túng nổi lên
Sao ngăn lậu hoặc đắp nền thêm cao.
- 293.** Người siêng cần mẫn sửa trau
Thường tu quán niệm nhìn vào tự thân
Bỏ đi những việc không cần
Nhận rõ lậu hoặc, tỏ phân hành trì
Thường ngày kiểm soát hành vi
Các pháp bất thiện tức thì lảng xa.

294. Sao gọi giết mẹ, giết cha
 Chính trừ ái, mạn, giết vua hại đời
 Chấp thường, hay chết mất thôi!
 Phạm chí đoạn tận, thành thối sống còn.
295. Cha mẹ, vua cũng đã chôn
 Thường kiến, đoạn kiến quốc dân đầu hàng
 Còn Nghi, hổ tướng ái tham
 Đều tận diệt sạch chứng hàng Vô sinh.
296. Đệ tử của đấng thánh minh
 Gotama phải ngày đêm dạn lòng
 Luôn luôn an trú pháp không
 Ai thấy được pháp, nối dòng Như Lai.
297. Tu đúng chánh pháp hiện bày
 Sống trong tỉnh thức, am mây cửa tùng
 Xứng gọi đệ tử Thế tôn
 Bạc thừa tự pháp, tông môn kế thừa.
298. Vô luận là sáng hay trưa
 Tỳ kheo hoà hợp phân chia lợi quyền
 Thanh tịnh không sống tự chuyên
 Như sữa với nước, chân truyền Bốn sứ.

299. Ngày giờ tỉnh giấc thực hư
 Sắc thân huyễn hoá bấy chừ là ai?
 Từ không đến có hình hài
 Như Lai khai thị vườn Nai buổi đầu.

300. Nhớ ân giáo hoá cao sâu
 Pháp luân khai chuyển đạo mầu nở hoa
 Đệ tử của Phật Thích Ca
 Từ bi làm gốc chan hoà niềm vui.

301. Lạc an trong lúc nói cười
 Trí tuệ soi sáng giúp người lìa mê.
 Thường sống trong chốn sơn Khê
 Ý vui thiền quán, hướng về nội tâm.

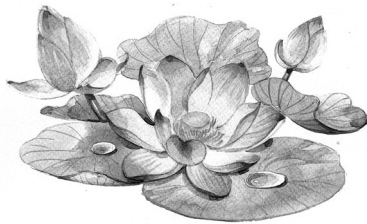
302. Xuất gia đời sống không lầm
 Vui bỏ nhà cửa khó khăn chẳng lường
 Vui thân hạc nổi không lường
 Thương con gà béo cùng đường thịt ngon
 Luân hồi đau khổ dập dồn
 Nhà lửa tam giới vui buồn đổi thay
 Trẻ thơ vui giỡn không hay
 Chớ nên quên lãng kéo dài hiểm nguy.

303. Người đủ giới đức hành trì
 Tín tâm vững chãi, oai nghi rạng ngời
 Hương lành lan toả khắp nơi
 Chính là tài sản, người trời kính cung.

304. Hạnh lành chiếu sáng khắp cùng
 Dù xa núi tuyết bốn phương rõ nhìn
 Người ác tên bắn vào đêm
 Gần bên mà vẫn không tìm thấy nhau.

305. Độc hành, độc bộ bước mau
 Một mình một cõi thanh tao hương thiền
 Tâm không vướng bận thế duyên
 Ngồi nằm an trú như nhiên núi rừng.

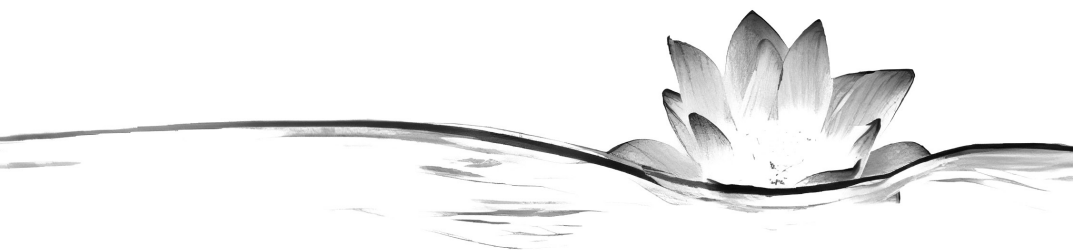

PHẨM ĐỊA NGỤC 22

306. Hoạ tai từ miệng mà sanh
 Nói láo nói ác, ghét ganh hại người
 Có làm lại nói không thôi
 Lừa gạt thiên hạ ngoài môi ngọt ngào
 Làm người thấp kém bịnh đau
 Cả hai đoạ xứ giống nhau thọ hình.

307. Tu mà không nhiếp tâm mình
 Cà sa dù đẹp cũng thành bần nhơ
 Nói làm ác hạnh, nguyên do
 Đoạ vào địa ngục tội kho chứa đầy.

308. Nuốt hòn sắt nóng chảy thây
 Còn hơn thọ bát cơm đầy đàn na
 Buông lung ác giới hạnh tà
 Sống trong cửa đạo hướng ra thế trần.

309. Tà dâm bốn nạn dự phần
 Vợ người hoạ lớn vốn nằm sẵn bên
 Giấc ngủ bao giờ được yên
 Tâm tư lo lắng trách phiền đầy tai
 Bị phỉ nhỏ, rồi chê bai
 Đoạ xứ chờ đợi đến ngày mang gông.

310. Tái sinh thêm khổ không cùng
 Ít vui nhiều sợ, gió trăng tội dày
 Luật vua phép nước phân thân
 Hình phạt như thế tỉnh ngay hỡi người.

311. Đừng nắm Ku sa cò tươi
 Đứt tay thấm máu phạm rồi giới ngăn
 Sa môn đời sống lảng nhãng
 Kéo lôi đoạ xứ sẵn giăng cửa chờ.

312. Phạm hạnh đã bị nhiễm ô
 Nhà không đóng kín trộm vô mỗi ngày
 Nói làm bất thiện quen tay
 Còn mong gì được cao dày quả tu.

313. Biết còn xa cõi chân như
 Tận sức mọi việc cho dù đến đâu
 Đường tu biết đến chỗ nào
 Càng làm cho lắm càng chao bụi đời.

314. Điều xấu chưa làm đến nơi
 Đã thọ khổ luy, nên thôi đừng làm
 Điều lành hạnh phúc thường ban
 Làm xong ai lại ăn năn bao giờ?

315. Biên giới ngăn giặc phòng hờ
 Trong ngoài nghiêm mật không lơ canh chừng
 Cũng vậy tâm chớ buông lung
 Thời gian không đợi không dừng một giây
 Thở than hối tiếc hao gầy
 Đã vào địa ngục biết ngày nào ra.

316. Việc đáng xấu hổ trắng hoa
 Thì không hối lỗi, lại qua như thường
 Không đáng thẹn lại vẫn vương
 Tạo nên tà kiến dẫn đường đoạ sa.

317. Ở đời nhiều kẻ sợ ma
 Còn kẻ đáng sợ lòng tà bất lương
 Không xa tránh, thêm yêu thương
 Thấy sai hiểu vọng, hết đường thiện sanh.

318. Không lầm lỗi lại phân vân
 Đến khi mắc lỗi không cần xem qua
 Điều từ bản ngã chấp ta
 Chúng sanh phải chịu bôn ba cõi sâu.

319. Có lỗi, biết thấy ngọc châu
 Không lỗi tự biết, không đau không buồn
 Nhờ chánh kiến sống xả buông
 Chúng sanh thiện xứ mười phương hội về.

PHẨM VOI 23

320. Khi voi ra giữa chiến trường
 Tên bay đạn lạc bốn phương tấn vào
 Thế trần tà ác xông xao
 Như Lai cũng phải xông vào hiểm nguy.

321. Voi kia huấn luyện kiên trì
 Ngựa chuyên vua cưỡi đến đi an bình
 Tối cao giữa đám quần sinh
 Nguyên rửa phỉ báng giữ mình vô can.

322. Con ngựa thuần chủng đảm đang
 La kia giống tốt gánh mang chẳng nề
 Voi ngà uy dũng khỏi chê
 Người tự điều phục mọi bề hanh thông.

323. Thuyền kia khéo lái xuôi dòng
 Vượt qua ghềnh thác chỉ cần tài công
 Tự điều thành tựu ước mong
 Mọi phương tiện tốt cũng không hơn người.

324. Con voi dục chẳng tự nguôi
 Nổi lên ham muốn bỏ liều không ăn
 Trói buộc thú tính khó khăn
 Rừng xanh nghĩ nhớ tình nhân bấy đàn.

325. Người ngu thích ngủ ham ăn
 Như heo lăn giữa tiểu phân nằm dài
 Khi cân đủ ký phân thân
 Người mê phải chịu nhập thai luân trầm.

326. Trước vì thiếu trí loạn tâm
 Chạy theo dục lạc, xoay vần ái ân
 Nay học theo pháp thượng nhân
 Thuần phục sợ mót, voi vâng lời nài.

327. Lỡ chân voi bị sa lầy
 Tự mình chống đỡ thân này thoát nguy
 Vui trong cảnh giới vô vi
 Bạc trí thoát khỏi thành trì chấp mê.

328. Gặp được thiện hữu đề huề
 Sống chung học hỏi, mọi bề lo toan
 Quý thay gặp được bạn vàng
 Vui trong chánh niệm lạc an thoải lòng.

329. Nếu không gặp bạn trí thông
Cùng nhau vượt chốn bụi hồng lãng du
Như vua bỏ nước, quân nhu
Thà sống cô độc ẩn cư núi rừng
Voi kia cũng thế ung dung
Rời đàn sừng khổ không cùng với nhau.

330. Một mình xa chốn lao xao
Vui cùng thiện pháp trắng sao bạn đường
Kẻ ngu nhất quyết không nương
Vô tư sáng kệ chiều kinh thoát trần
Như voi một cỡi một thân
Tự do tắm suối trong ngàn thanh thời.

331. Vui thay, cần bạn trong đời!
Sống mà biết đủ rong chơi thoả lòng!
Đức dày có chết cũng mong!
Vì khổ đã đoạn, vui không tiếc gì!

332. Vui thay, hiếu mẹ nhớ ghi!
 Thờ cha trọn đạo Kinh Thi chép rành!
 Sa môn phụng sự phước sanh!
 Kính lễ Hiền Thánh quả lành, vui thay!

333. Trẻ già giữ giới thẳng ngay!
 Đức tin không chuyển vui ngày thành công!
 Vui thay, tuệ giác viên thông!
 Vui thay, ác đoạn vun trồng quả chơn!

PHẨM THAM ÁI 24

334. Người nào đời sống buông lung
 Ái tăng, dục trưởng cùng chung một dòng
 Như vượn nhảy khắp tây đông
 Chuyển cây tham trái xoay vòng tử sinh.

335. Buộc ràng vì bởi vô minh
 Khổ đau tăng trưởng ái tình bủa vây
 Như mưa ngập đất cỏ dày
 Tốt xanh cành lá, gốc sâu khó đào.

336. Ai người biết sợ thương đau
 Ái dục dứt bỏ, khổ sầu viễn ly
 Còn gì đâu để ưu bi
 Lá sen nước đổ có gì luyến lưu.

337. Này hỡi, các vị Tỳ kheo!
 Lắng nghe ta dạy chớ nuôi dục tình
 Tâm ái không để khởi sinh
 Phải nhổ tận gốc, bóng hình cũng tiêu
 Thiên ma không thể cột trêu
 Như dòng nước lũ cuốn theo bọt bèo.

338. Chặt cây như chặt dây leo
 Gốc còn nguyên đó, chồi theo trưởng thành
 Ngủ ngầm chờ dịp phát sanh
 Gốc ái chưa chết lớn nhanh khổ hoài.

339. Ba mươi sáu dòng ái này
 Cuốn trôi người đến thương vầy khóc hờ
 Cuộc đời không đẹp như mơ
 Nhận chìm bao kẻ hững hờ vô tâm.

340. Ai thấy ái dục nảy mầm
 Như dây leo mọc vươn tràn khắp nơi
 Nhanh tay đoạn gốc hết đời
 Dây khô, ái cạn, sâu vơi, tuệ cường.

341. Thế gian ngũ dục còn vương
 Hân hoan sum họp, đoạn trường biệt ly
 Sanh già từng bước đến kỳ
 Đố ai thoát khỏi bài thi cuối cùng.

342. Như con thỏ đẹp vẫy vùng
 Khi sa lưới rập vô phương thoát nần
 Người kia bị ái buộc ràng
 Như lưới trời chặt muôn ngàn sợi dây
 Chịu đau chịu khổ dài dài
 Rối loạn sợ hãi, biết ai thế phần.

343. Cứ bò trong bấy loanh quanh
 Thỏ như người phải dự phần đòn đau
 Đều do ái dục dẫn đầu
 Tỳ kheo biết vậy quán sâu dứt trừ.

344. Rời nhà vì muốn đi tu
 Muốn ra khỏi chốn ngục tù trói trăn
 Khi làm một kẻ du tăng
 Xuất gia đâu chỉ thoát phăng cửa nhà
 Không lìa bản ngã chấp ta
 Tham danh cố vị, ở nhà như xưa.

345. Khách về không được vì mưa
 Những dây trói buộc khó ngựa được tham
 Sắt, cây ngăn cản là lầm
 Vợ con, tài sắc chắc trăm phần bền.

346. Dây tơ siết chặt vì mê
 Kéo trì người ngỡ thật êm ái nằm
 Không dừng xây mộng trăm năm
 Trói vào bể ái nguồn ân thật bền
 Luân trầm tam giới xuống lên
 Xuất gia chánh nghĩa một lần thoát ra.

347. Còn tu chỉ ra khỏi nhà
 Như con nhện ấy tự sa lưới mình
 Buộc ràng trong lưới mình sanh
 Người say đắm dục xây thành trói ngăn
 Bạc trí tất cả không màng
 Lợi danh, tình ái thoát vòng nổi trôi.

348. Một khi đã dứt bỏ rồi
 Duyên xưa không nhớ, hiện thời lãng quên
 Ngày mai mây trắng bỗng bênh
 Hỏi chi ngày tháng, trăng lên mấy lần.

349. Nếu ai ý loạn tâm phân
 Tự mình luyến ái đã ngăn lối về
 Hạnh phúc càng hưởng càng mê
 Lưới tình trói chặt bốn bề tai ương.

350. Khéo tu quán bất tịnh thường
 Chán thân tứ đại chẳng vương niệm tà
 Ý thanh tịnh, diệt tâm ma
 An vui thực tại, xuất gia nghĩa huyền.

351. Con đường gây tạo nghiệp duyên
 Đã đi qua hết nẻo phiền còn đâu
 Tử sinh Ta đã rút cầu
 Thuyền về bến giác, đò sau cuối cùng.

352. Giờ đây mới thật ung dung
 Ở trong trần cảnh mà không nhiễm trần
 Mượn lời diễn ý độ nhân
 Tuỳ theo thứ lớp thiện căn mỗi người
 Phương tiện du hoá khắp nơi
 Nương thân tứ đại kết bồi thiện duyên
 Chúng sanh quy ngưỡng pháp truyền
 Đại nhân danh xứng, an nhiên mãn phần.

353. Hiểu thông khắp chốn hồng trần
 Tự mình, tìm pháp giải thông chấp lăm
 Qua bao ức kiếp tối tăm
 Giờ đây thấy rõ nguồn căn luân hồi
 Thắng trí tự thành tựu thôi!
 Bồ đề Đại giác, cao ngời không Thấy.

354. Pháp này trao tại vườn Nai!
 Đủ duyên trọn lãnh, vị này tối cao!
 Pháp hỷ, sung mãn tuôn trào!
 Ai diệt, tối thắng khổ đau không còn!

355. Tài sản ngục tù vàng son
 Người ngu tha thích lại còn kéo lôi
 Cá kia chết bởi tham mồi
 Ai không mắc cạn, thuyền trôi đến bờ.

356. Tham lam hại kẻ mộng mơ
 Ruộng đầy cỏ dại khiến cho thất mùa
 Quả lành đâu phải tìm mua
 Thành kính bố thí, bậc ngửa nhiễm tham.

357. Cúng dường chớ khởi lòng sân
 Bao nhiêu phước đức một lần tiêu tan
 Vườn hoang cỏ dại điều tàn
 Chăm sóc cần đến, muôn ngàn cổng dăng.

358. Một lòng tấn đạo nghiêm thân
 Nhỏ đi cỏ dại, phải cần nhiệt tâm
 Si mê tắm tối sai lầm
 Nhờ đèn trí tuệ căn trần rỗng soi.

359. Dục tham đã dứt đoạn rồi
 Thông dong tĩnh toạ bên đôi tịch liêu
 Cúng dường quả phước bao nhiêu
 Thành bậc Giác Ngộ, thương yêu vạn loài.

PHẨM TỖ KHUOU 25

360. Lành thay, phòng hộ mắt tai!
 Nghe nhìn đóng kín bỏ ngoài sắc thanh
 Lành thay, mũi lưỡi khéo hành
 Nếm ngủi phòng hộ vị hương mỗi ngày.

361. Lành thay, lời với thân này!
 Cả hai phổi hợp không gây chuyện buồn
 Lành thay, ý mã chớ buông
 Dầm đạp lúa mạ chạy tuôn ruộng vườn
 Tỳ kheo phòng hộ bốn phương
 Khỏi vướng phải khổ, tai ương chịu sâu.

362. Nói lời khiến người xa nhau
 Ý nghĩ hành động phải câu thúc thường
 Một mình không để bận vương
 Đời sống tri túc định nương cõi thiền
 Hương nội xa lánh chư duyên
 Tỳ kheo xứng gọi chư hiền đồng tu.

363. Nói lời hoà ái ôn nhu
 Pháp âm vi diệu văn tư diễn bày
 Người nghe cảm được lời hay
 Vẫn không ngạo mạn ta đây hơn người.

364. Chính nhờ chánh pháp sáng tươi
 Thấm nhuần huệ mạng dưỡng nuôi trí tài
 Nghĩ nhớ ân đức Như Lai
 Trọn đời tu tập không thay tấm lòng.

365. Ít nhiều cũng giữ tâm trong
 Ganh ghét nước chảy giữa dòng thêm dơ
 Người thành tựu ta nương nhờ
 Nếu còn phân biệt xa bờ định tâm.

366. Tỳ kheo trú chốn sơn lâm
 Tinh cần kham nhẫn tự trân quý mình
 Xem thường hai chữ trọng khinh
 Chư thiên tán thán hiền minh ở đời.

367. Không còn sắc là của tôi
 Quên đi tên tuổi mây trôi tháng ngày
 Vướng vào đâu theo gió bay
 Thân thang tự tại dấu hài cũng không.

368. Còn chẳng tịnh tín trong lòng
 Vào nhà chư Phật nối dòng từ bi
 Các hành liễu đạt trí tri
 Sum la vạn tượng khác gì huyễn hư.

369. Con thuyền về bến chân như
 Nay Tỳ kheo hãy tận trừ tham sân
 Tát thuyền đến lúc nhẹ tâng
 Niết bàn chốn ấy trong ngân tịnh an.

370. Đoạn năm căn bản đối gian
 Thượng phần kiết sử, năm hàng cũng buông
 Ngũ lực tối thượng cúng dường
 Tháo neo trói buộc xứng hàng Tỳ kheo.

371. Thiền định pháp môn cần theo
 Chế ngự phóng dật triệt tiêu ý tà
 Đừng rơi vào lưới của ma
 Đắm say dục lạc phải sa ngục hình
 Nuốt hòn sắt nóng hã kinh
 Khóc than cũng chẳng biện minh được nào.

372. Không thiền có trí được sao?
 Nhờ thiền tâm định, trí lầ lầ thông
 Có thiền có tuệ vun trồng
 Bồ đề quả giác không mong cũng gần.

373. Vào ngôi nhà vắng đơn thân
 Giữ lòng trong sạch, giữ tâm an bình
 Tỳ kheo an trú Tâm kinh
 Hưởng pháp hỷ lạc siêu nhân trên đời.

374. Tỉnh thức không hề buông lơi
 Sanh diệt các uẩn thời thời tuệ tri
 Hân hoan thành tựu vô nghi
 Là sự bất tử không chi sánh cùng.

375. Thường gần bạn tốt tu chung
 Khuyến nhắc hộ giới, tự thân hành trì
 Giới bổn và các oai nghi
 Tỳ kheo có trí thường tri túc xài
 Sống phòng hộ biết đổi thay
 Tinh cần thích hợp mỗi ngày tấn tu.

376. Giao thiệp thái độ hiền từ
 Đoan trang khiêm hạ tâm tư hiếu hoà
 Như mùa xuân thêm gấm hoa
 Đất trời vui vẻ, mọi nhà bình an.

377. Hoa lài kia bỏ cánh tàn
 Buông đi úa héo giữ nhan sắc bền
 Này Tỳ kheo, các vị nên!
 Buông đi sân nhuế giữ phần thanh cao.

378. Thân khẩu ý giữ trọn lành
 Là con đường tắt tiến nhanh vào thiền
 Khéo tu vất bỏ thế duyên
 Ung dung thanh tịnh Thánh hiền cũng khen.

379. Ngọc kia không thể tự rèn
 Nhưng Tỳ kheo phải biết răn trách mình
 Xét dò tâm ý bất minh
 Kiểm soát duyên khởi mới bình được tâm.

380. Không còn cầu vọng xa xăm
 Tự mình nương tựa bản năng vững vàng
 Ngồi trên tuần mã hiên ngang
 Chủ nhân thuần phục lên đàn thẳng phi.

381. Chọn con đường thẳng mà đi
Tín sâu hiểu chắc những gì Phật ban
Đường xưa hoa nở bạt ngàn
Tâm không cảnh tịnh, Lạc bang hiện tiền.

382. Tỳ kheo tuy tuổi thiếu niên
Nương giáo pháp Phật cần chuyên đêm ngày
Thế gian rực sáng quý thay!
Như trăng thoát khỏi đám mây rặng ngời.

PHẨM BÀ LA MÔN 26

383. Như Lai khuyên Bà la môn
 Phải tinh tấn đoạn dứt nguồn tái sanh
 Từ bỏ dục lạc các hành
 Không còn tạo tác trở thành Thánh nhân.

384. Chỉ, Quán hai pháp thường hành
 Phá tan trói buộc tơ mảnh cũng tiêu
 Thuyền dong bến giác thuận chiều
 Có định, có tuệ như điều gặp phong.

385. Một đường trung đạo dung thông
 Hai bờ sinh tử dừng hòng vướng chân
 Khổ vui giờ cũng rỗng không
 Như Lai gọi Bà la môn nghĩa này.

386. Danh phận thực sự xứng thay
 Lậu hoặc đã tận rời ngay thế trần
 Ở đời phận sự làm xong
 Đặt gánh nặng xuống, không còn chuyển lưu.

387. Mặt trời soi sáng thái hư
 Trăng thanh toả chiếu, đêm thu thanh bình
 Áo giáp phòng vệ chiến binh
 Dũng tướng rạng rỡ, điều binh đấu trường
 Người tu lòng chẳng tơ vương
 Cõi thiền thanh lọc, mười phương trong lành
 Như Lai tuệ giác Đại nhân
 Hào quang rạng chiếu xa gần tam thiên.

388. Không còn ác hạnh truân chuyên
 Ta gọi Phạm chí, tịnh huyền Sa môn
 Xa rời cấu uế tự thân
 Xuất gia thật nghĩa, bỏ trần chân Sư.

389. Chớ nên đánh đập người tu
 Sa môn không xứng nếu như trả đòn
 Người sai mình chớ tệ hơn
 Mang danh Phạm chí oán hờn không nên.

390. Oán thù không trả tự yên
 Gió kia dừng lại, để thuyền thông dong
 Hại tâm khi được tịnh trong
 Thì lòng luyến ái đã ngăn kiếm tâm
 Khổ đau giờ cũng biệt tăm
 Bà la môn hỡi! Việc làm khắc ghi.

391. Với người thân miệng ý trì
Phòng hộ chặt chẽ có gì không qua
Ác hành ba nghiệp tránh xa
Người được như thế mới là tu chơn.

392. Nhớ công ghi dạ sắt son
Truyền trao chánh pháp thâm ân kính thờ
Trọng người khai mở tâm cơ
Như vị Phạm Chí cúng thờ lửa thiêng.

393. Không từ đâu, được gọi riêng
Bà la môn bởi gốc nền thọ sanh
Hay vì đầu tóc bện quanh
Mà phải chân thật, chánh hành sạch trong.

394. Kẻ ngu phiền não ngập lòng
Học theo hình thức chớ hòng nên thân
Kéo lôi quần chúng xa gần
Da dê, bện tóc, lộng chân ích gì?

395. Không bằng lượm vải kết y
Khất thực khổ hạnh thân thì ốm o
Độc thân khắc chế sợ lo
Giữa rừng thiền định gọi Bà la môn.

396. Xuất thân hay chỗ sinh tồn
 Cao quý hạ liệt ngữ ngôn dối lừa
 Nếu tâm còn mãi tranh đua
 Phạm Chí tên ấy chỉ mua danh phàm
 Khi nào dứt sạch chấp tham
 Danh xưng người đã diệt tan não phiền.

397. Đoạn dây trói cột oan khiên
 Không còn đắm trước tùy miên buộc ràng
 Giữ cho thân được khinh an
 Ở trong cõi Thánh dự hàng nhập lưu.

398. Bỏ cương, buông ái, bỏ thù
 Hận, sân, tà kiến, bỏ dù, bỏ dây
 Bỏ vô minh, then chốt này
 Tịch nhiên sáng suốt xứng thầy Sa môn.

399. Lấy nhẫn làm gốc độc tôn
 Là quân đội mạnh chịu công phá thành
 Phỉ báng, đánh đập, phạt hình
 Không khởi ác ý, thanh minh nửa lời.

400. Từ tâm rải khắp mọi nơi
Tròn xong phận sự sáng ngời giới nghi
Thân sau cùng phải bỏ đi
Bà la môn ấy! Danh ghi sử vàng.

401. Giống như hạt nước lá sen
Long lanh ngấn lệ bao phen chẳng nhằm
Đầu kim hạt cải biệt tăm
Không nơi vương nhiễm dục tâm về đâu.

402. Những ai giác ngộ vô cầu
Đâu còn mang nặng gánh sầu đa đoan
Tuy là sống ở thế gian
Bà la môn cũng vô can dự phần.

403. Người trí biết đạo chẳng gần
Tìm đường giải thoát khéo phân chánh tà
Để không sai lạc lối Ma
Mục đích tối thượng đến nhà Như Lai.

404. Kẻ đang vướng bận tại gia
Hay đã từ bỏ cái nhà riêng tư
Bà la môn quyết chuyên tu
Một mình ly dục, viễn du an nhàn.

405. Đối xử với cả thế gian
 Kẻ mạnh người yếu lòng vàng mến thương
 Khuyên bảo xử thế nhịn nhường
 Không đánh, không giết hai đường tránh xa.

406. Hung hăng ta giữ ôn hoà
 Ai kia thù địch, cho ra thân tình
 Bà la môn không nhiễm mình
 Cũng không dính mắc hữu tình trối trăn.

407. Một người bỏ rơi tham sân
 Kiêu căng ganh tị, bỏ lẩn sạch trơn
 Đầu kim chỗ ấy đầu còn
 Không gian hột cải tranh hơn trốn vào.

408. Nói lời êm ái thanh tao
 Chân thành như nắng xuân đào nở hoa
 Được lòng tín chủ gần xa
 Ta gọi vị ấy, thật Bà la môn.

409. Sống cùng kẻ đại người khôn
 Giữ sao ý đẹp tâm chơn mới là
 Cây kim, ngọn cỏ, ngọc ngà
 Vật chất quý tiện không cho chớ sờ.

410. Người sống không có mong chờ
Hiện tại sung mãn, phòng hờ kiếp sau
Bà la môn không hy cầu
Thánh thời có cả trăng sao đầy trời.

411. Người nào tham ái dứt rồi
Tín tâm vào pháp trí ngời minh quang
Mặt trời chói sáng thế gian
Năng lượng bất tử muôn ngàn sanh linh.

412. Bà la môn giữa hữu tình
Không nhiễm thiện ác, anh minh giữa dòng
Sạch nhơ, sâu hỷ đều không
Bát Nhã quán chiếu tinh thông cứu đời.

413. Trăng ngà treo giữa trùng khơi
Sáng trong tĩnh lặng bầu trời không mây
Khổ vui giấc mộng đêm dài
Bừng con mắt dậy, hình hài phù du.

414. Con đường nhiếp phục hữu dư
 Vô minh che lấp hiểm nguy chập chùng
 Nếu không khởi chí đại hùng
 Thê thảng, tử phược phá tung dễ nào
 Bà la môn chẳng hề nao
 Vững toà thiên định sóng xao vỗ bờ.

415. Một lòng dứt bỏ duyên tơ
 Dục hữu khô cạn, bợn nhơ dứt lìa
 Xuất gia như thực ai kia!
 Không như thùng rỗng, mỡ khua đối lửa.

416. Những ai ăn phải giấm chua
 Ái hữu chẳng đoạn ở chùa uống công
 Ra đi thể quyết một lòng
 Sa môn đoạn ái nầu sòng khoác lên.

417. Không vì lạc thú cõi trần
 Không vì hạnh phúc chẳng bền thế gian
 Còn chi cám dỗ buộc ràng
 Xuất ly tam giới mây ngàn thông dong.

418. Trời cao đất rộng mệnh môn
 Không còn yêu ghét, tấm dòng thanh lương
 Tái sanh ơi! Cuối con đường
 Anh hùng ta gọi chiến trường lập công
 Thế gian tuân phục hết lòng
 Bà la môn đã tròn xong đạo đời.

419. Người nào thông hiểu mọi nơi
 Nguồn gốc sanh tử các loài chúng sinh
 Hữu tình cho đến vô tình
 Vượt qua không vương, bóng hình giả chân.

420. Đã qua vực xoáy thế trần
 Trời người không thể định phân chốn nào
 Chư thiên các giới thấp cao
 Ai mà thẩm thấu đạo mầu vô sinh
 La hán lậu tận trí minh
 Cảnh giới vô ngại khó hình dung ra.

421. Người ấy tam giới đi qua
 Ba thời chẳng vương, ngang nhà không hay
 Không gì sở hữu trong tay
 Bà la môn sạch chẳng lay tắc lòng.

422. Mạnh như trâu chúa anh hùng
 Vững như đại sĩ bao dung vạn loài
 Vô nhiễm tẩy sạch trong ngoài
 Thanh tịnh giác ngộ, liên đài ngát hương.

423. Ai người thấy suốt mười phương
 Kẻ sanh thiên giới, người vương tội đày
 Quá khứ, hiện tại xưa nay
 Thắng trí viên mãn rạng bày tánh Không
 Mâu Ni quả chứng nhập dòng
 Bà la môn phẩm, sau cùng thắng hoa.

